

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
Täydellisyyttä etsimässä Marc Belleau, Kanada	1
Jumalalliset täydentämisuunnitelmat Dorothy Elder, Yhdysvallat	6
Toinen virsta Dorothy Elder, Yhdysvallat	7
Normaalin alapuolella oleva mieli Rick Lyon, Yhdysvallat	9
Totuus, kauneus ja hyvyys Rick Warren, Yhdysvallat	15
Kaikki alkaa antamisesta Lou Nicksic, Yhdysvallat	17

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Apulaistoimittajat **Sherry Layton**
SherryLayton@duke.edu

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**
skelly@wtmi.net

Käännösvastaavat (ranska) **Alain Cyr, Jean Royer, Jean Annet**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi, Risto Mäntynen ja Seppo Kanerva**
Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada
gaetan.charland3721@videotron.ca

Varapresidentti – **Merindi Belarski** – Australia
merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA
makurtz04@maplenet.net

Sihteeri – **Susan Owen** – USA
susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA
documentit@comcast.net

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta
Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia
vern@designnd.com.au

Konferenssikomitea – **Arnie Ondis** – USA
ub.nwfl@gmail.com

Levityskomitea – puheenjohtaja **Bernie Belarski** – Australia
dissemination.uai@gmail.com

Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta
chrismoseley50@yahoo.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA
ghtb@earthlink.net

Opintoryhmäkomitea

Avoinna

studygroupchair@uai@gmail.com

IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA
ricklyon@tctc.com

Pääkirjoitus

SUZANNE KELLY
Yhdysvallat

Tervehdys, UAI Journalin lukijatoverit

Huhtikuun numeromme seurailee vuodenaikojen vaihtumista, ja viesteissämme kaikuu sama muutos kuin päivittäisessä elämässämme. Lähdemme liikkeelle Marc Belleaun syvällisestä katsauksesta ”Täydellisyden etsintä”. Paitsi että Marc on löytänyt tämän etsinnän alkupisteen, hänellä on myös selkeä ymmärrys tarpeellisesta matkantekovälineestä: *Täydelliseksi tuleminen merkitsee sitä, että mukaudumme ja muutamme muutokseen myönteisesti subtautuen ja joustavuutta osoittaen. Vastaus niihin haasteisiin, joita päivittäisessä elämässämme ilmaantuu, on meidän mukautumiskyvyssämme. Se mekanismi, jonka avulla voimme tulla täydellisemmiksi, on edellisessä lainauksessa mainittu kyky sopeutua ympäröiviin olosuhteisiin.*

Seuraava kirjoittajamme on pitkäaikainen lukija ja opettaja Dorothy Elder, joka esittää yksityiskohtaisen kurssijärjestyksen opiskellessamme ”jumalallisia täydellistämissuunnitelmia”: *Minusta tuntuu siltä, että vastauksena tämän ajanjakson haasteeseen meidän tulisi yrittää toistaa nämä jumalalliset täydellistämissuunnitelmat omassa elämässämme. Hän jatkaa suunnitelmaa seuraavassa artikkelissaan ”Toinen virsta”, jossa meitä vieroitellaan seuraavanlaisella lausahduksella: *Mutta miksi Urantia-kirja paljastaa niin kattavasti universaalista totuutta? Miksi se harppaa ylös monta porrasta yhdellä kertaa? Luulen, että nykypäivän agondontereille on annettu ainutlaatuinen haaste, enkä viittaa Urantia-kirjan opetusten elämiin todeksi tai kirjan levittämiseen, niin kuin saattaisitte luulla. Kysymys on paljon enemmän kuin sellaisesta.**

Kolmas tutkielmamme on Rick Lyonin ajattelemaan pakottava ”Normaalin alapuolella olevan mielen eloonjääminen”. Se kaivautuu syvälle niille ajattelun

alueille, joilla käsityksemme muuttuvat. Rickin oma-kohtaisesta matkasta tulee osa meidän matkaamme seurattessamme, miten vastaus vaihtuu hänen kysymykseensä: *Tämän artikkelin kirjoittaminen on vienyt minulta vuosia. Paljon on muuttunut sinä aikana. Tätä aihetta koskeva ajatteluni on kehittynyt, ja siitä kirjoittaminen on käynyt entistä tärkeämmäksi. Olen kirjoittanut artikkelin useaan kertaan, mutta tätä ennen en ole ollut koskaan varma itse asiasta, jota olen yrittänyt todistaa oikeaksi tai vääräksi.*

Viimeinen artikkelimme kuuluu moniosaiseen tutkielmaan, jonka kirjoittaja on hänkin pitkäaikainen lukija. Tutkielman nimi on *Truth, Beauty, and Goodness in The Urantia Book* [Totuus, kauneus ja hyvyys *Urantia-kirjassa*]. *Rick tarkastelee totuutta, kauneutta ja hyvyttä jumalallisen kiintymyksen näkökulmasta: Rakkauden absoluuttinen ja täydellinen, elävä muoto ei ole kukaan muu kuin universaalisen Isämme persoona, joka on myös rakkauden lähde, maksimi ja päämäärä. Isän rakkaus pulppuaa Paratiisista kukaan superuniversumiin vuoksien lailla. Samoin kuin vesi rakkauskain voi vaihtaa olomuotoaan. Eri muodoistaan huolimatta se on aina rakkautta, kun se virtaa piiriensä kautta Isältä kaltaisiisi persoonallisiin olentoihin.*

Kirjoittaja Lou Nicksic esittää lyhyen välisoiton, jossa muutamin sanoin tuodaan esille suuri viisaus. Runon otsikko on ”Kaikki alkaa antamisesta”.

Älä koskaan bukkaa tilaisuutta antaa jotakin omintasi. Sillä antamisesta syntyy sisäinen ilo.

Antoisia lukuhetkiä

Suzanne Kelly

Täydellisyyttä etsimässä: Graalin maljan tavoittelua

Marc Belleau
Kanada

Muistan, että eräässä vaiheessa elämäni pohdiskelimme ystäväni kanssa täydellisyden määritelmää. Tulimme siihen johtopäätöksen, että se koostuu siitä, että omaa kaiken, mikä on tiedettävissä ja koettavissa. Pitäydyn tähän määritelmään, kunnes luin *Urantia-kirjan*, jossa – mikä on sanomattakin selvää – käsitellään lakkaamatta täydellisyden saavuttamista. Viidennessä aikakautisessa ilmoituksessa tämä käsite on pääasiallinen pohdinnan aihe. Meidän on tärkeää tuntea se hyvin, niin että

voimme tuoda esille ne mekanismit, jotka antavat meille mahdollisuuden vastata taivaallisen Isämme kutsuun *”olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen”*. Mitä se merkitsee meille Urantian asukkaille? Tämä artikkeli heijastelee niitä pyrkimyksiä täydellisyyteen, joita meillä evolutionaarisen statuksemme puitteissa tänne ruumiillistuneina olentoina on.

Aloitin kumoamalla antamani määritelmän. Täydellisyydessä ei voi olla kysymys kaikkinaisen tiedon ja kokemuksen hankkimisesta. Jumala on infiniittinen

– ja siten rajaton – ja se merkitsee sitä, että me emme koskaan pysty sammuttamaan hänen jumalallista luovaa potentiaaliaan; me emme kykene koskaan tuntemaan häntä täydellisesti, ja hän antaa meidän aina löytää jotakin uutta ja jännittävää. Siinä on jotakin samaa kuin siinä, että olisimme kävelemässä kohti horisonttia ja näkisimme kaukaisuudessa jotakin, mutta emme koskaan pystyisi sitä saavuttamaan. Tullemme aina tietämään Jumalasta enemmän mutta emme koskaan kaikkea.

Urantian kuolevaiset voivat tuskin toivoa olevansa infiniittisessä mielessä täydellisiä, mutta ihmisolennoille on täysin mahdollista – lähtien siitä, millaisia he tällä planeetalla ovat – saavuttaa se suurenmoinen ja jumalallinen päämäärä, jonka infiniittinen Jumala on kuolevaiselle ihmiselle asettanut; ja kun he tämän määrän saavuttavat, he ovat kaiken sen osalta, mikä liittyy itsensä todellistamiseen ja tuloksiin pääsyyn mielen alueella, yhtä täydellisiä jumalallisen täydellisuuden sfäärissään kuin Jumala itse on omassa infiniittisyyden ja ikuisuuden sfäärissään. Sellainen täydellisyys ei ehkä ole materiaalisessa merkityksessä universaalista, älyllisessä käsityksessä rajatonta tai hengellisessä kokemuksessa lopullista, mutta se on lopullista ja täysimääräistä tabdon jumalallisuuden, persoonallisuuden motivoitumisen täydellisuuden ja jumalatietoisuuden kaikkien finiittisten aspektien osalta. [1:0.5]

Joten mitä täydellisyys on, ja kuinka sen me määrittelemme? *Urantia-kirjassa* kerrotaan *täydellisyysden ilmene mis m u o d o n* [Esipuhe: 3:6] kolmesta tyypistä ja seitsemästä vaiheesta. En aio analysoida sitä nyt, mutta haluan todeta, että absoluuttinen täydellisyys on olemassa vain Paratiisissa, ja että meille ylösnousemusluoduille täydellisyys on suhteellista ja osittaista ja saavutustemme asteesta riippuvaista.

Urantia-kirjan mukaan täydellisuuden tavoittelu on kirjattu olemuksemme syvimmillä alueilla: soluihimme.

Kaikkissa elollisissa olioissa ja olennoissa on synnynnäinen kyky sopeutua ympäristöönsä. Jokaisessa elävässä kasvi- tai eläinolosuhteissa, jokaisessa elävässä organismissa – aineellisessa tai hengellisessä – on tyydyttämätön kaipuu päästä yhä suurempaan täydellisyteen ympäristönsopeutumisessa, organismin mukautumisessa, ja yhä laajempaan elämän tarkoituksen toteutumiseen. Nämä kaikkien elollisten päättymättömät ponnistelut todistavat, että niissä on myötäsyntynäinen pyrkimys täydellisyteen. [65:6.2]

Jokapäiväisen elämän olosuhteet ja se sisäinen saavuttamisen halu, jonka Jumala on juurruttanut meihin, riittävät kannustamaan meitä täydellisuuden tielle kaikilla todellisuuden tasoilla: aineellisella, mielellisellä ja hengellisellä. Tässä on muutamia näkemystani valaisevia esimerkkejä.

- Immuunijärjestelmällämme on oltava keinot, joilla se taistelee jatkuvasta muuntuvia viruksia vastaan. Kun se toimii tuolla tavalla, se parantaessaan puolustusstrategioitaan, mukautuu ja täydellistyy; sa-

moin tapahtuu kaikille eläville organismeille.

- Kun elämän olosuhteet pakottavat meidät vaihtamaan ammattia ja laajentamaan taitojamme, kuten silloin, kun on kysymys lomautuksesta tai yrityksen rakenneuudistuksesta, me mukaudumme opiskelemalla uuden ammatin. Tällainen tilanne on suotuista henkilökohtaisten kykyjemme kasvuille ja täydellistää ajatteluamme, ymmärrystämme.
- Ollessamme tekemisissä järeäpäisten työtovereidemme kanssa meidän täytyy toisinaan mukautua kärsivällisyyttä ja suvaitsevaisuutta harjoittaen, samalla kun jalostamme itsehillintäämme ja rakkauttamme lähimmäisiämme kohtaan; kehitämme hengellistä olemustamme oppimalla rakastamaan.

Täydelliseksi tuleminen merkitsee sitä, että mukaudumme ja muutamme muutokseen myönteisesti suhtautuen ja joustavuutta osoittaen.

Vastaus niihin haasteisiin, joita päivittäisessä elämässämme ilmaantuu, on meidän mukautumiskyvyssämme. Se mekanismi, jonka avulla voimme tulla täydellisemmiksi, on edellisessä lainauksessa mainittu kyky sopeutua ympäröiviin olosuhteisiin. Se edellyttää hyvää fyysistä, mentaalista ja hengellistä kapasiteettia. Voimme panna oman edistymisemme alulle seuraavilla tasoilla tapahtuvan kehityksen avulla.

Fyysinen taso

Kehomme ja aivojen pitäminen hyvässä kunnossa: jotta kehomme voi pitää yllä mieltämme ja sieluamme, meidän tulee antaa sille sellaista ravintoa, mitä se tarvitsee tehtävänsä suorittaakseen. Todennäköisesti tämä asia on helpointa ymmärtää, mutta toisaalta kaikkein vaikeinta toteuttaa käytännössä, koska se vaatii itsekuria. Erilaisia tapoja ylläpitää tervettä kehoa ovat oikea ravinto ja säännöllinen liikunta; näin keho saa paremmat valmiudet torjua sairauksia. Aivojamme harjoittamalla (ulkoa opettelemalla, luentoja pitämällä, taiteita, kuten maalaamista, laulamista tai näyttelemistä opiskelemalla jne.) voimme säilyttää henkisen kapasiteettimme terävänä, mikä on välttämätöntä tajunnan laajentamiselle: mielen ja sielun kasvuille. Fyysinen kuntomme on perusta, joka mahdollistaa kehittyvän, ja sen on oltava vahva.

Mielen taso

Eri alojen asiantuntemuksen hankkiminen: tiedon avulla voimme ratkaista nykyisen elämämme ongelmia. Mitä tietävämpiä olemme, sitä paremmat välineet meillä on kohdata vastaamme tulevat kovat ajat. Tietoa kokoamalla voimme käydä käsiksi ongelmiin erilaisista näkökulmista ja löytää monipuolisia ja kekseliäitä ratkaisuja. Lisäksi sen ansioista, että meillä on eri alojen tietämystä, voimme intensiivisemmin nauttia elämästämme. Erilaisia tapoja laajentaa älyllisiä näköalojamme ovat uuden kielen, uuden ammatin opiskeleminen, planeettamme erilaisten hengellisten näkemysten

tunteminen, sosiologiaan ja psykologiaan paneutuminen. Toisin sanoin ilmaistuna, meidän tulee vaalia uteliaisuuttamme ja oppia arvostamaan tietämistä.

Iäti jatkuva eteneminen ei koostu pelkästään hengellisestä kehitymisestä. Älyllinen omaksuminen on sekin osa universaalista kasvatusta. Mielen kokemus lavenee samassa määrin kuin hengellinen näköpiiri laajenee. Sekä mieli että henki saavat yhtäläiset mahdollisuudet oppimiseen ja edistymiseen. [37:6.6]

Jumalan tietäminen: ensisijainen velvollisuutemme on siinä, että näkemyksemme Jumalasta kasvaa jatkuvasti ja että ystävyystymällä yhä syvemmin hänen kanssaan opimme tuntemaan hänet paremmin. Mietiskely, rukoilu ja kokemustemme jakaminen ovat erilaisia tapoja lähestyä Luojaamme. Jumalan tuntemisen edellytyksenä on se, että kehittämiemme käsitteiden tulee olla johdonmukaisia. Koherenssi on se älyllinen perusta, johon meidän uskomme voi nojautua kehittyäkseen ja kasvaakseen. Tässä on yksi esimerkki: eräässä vaiheessa minulla oli vaikeuksia lunastuskäsitteen suhteen, sellaisena kuin se kristinuskossa esitetään (Kristuksen kärsimys ja ristinkuolema Jumalan vihan poistamiseksi), sillä se oli mielestäni ristiriidassa rakkauden Jumalan käsitteen kanssa.

Kuinka Jumala voisi rakastaa ja samanaikaisesti vaatia, että hänen rakastavaa Poikaansa kidutetaan ihmiskunnan lunastamiseksi? Tämä ilmeinen ristiriita synnytti minussa epäilyksen, jäyti uskoani ja olisi ajan mittaan kääntänyt minut pois Jumalasta. Hylkäämällä nämä virheelliset käsitykset *Urantia-kirja* esittää Kristuksen ruumiillistumisen sekä Jumalan rakkauden julkitulona luomakuntaansa kohtaan että ilmoituksena siitä, mitä luodusta voi tulla, kun hän päättää elää liitossa Jumalan kanssa. Tämä seikka asetti mielessäni taas sopusointuun kaksi käsitettä, jotka olivat Kristuksen maan päällä suorittama tehtävä ja esille nouseva rakkauden Jumala. Jumala ei ollut enää tuo vihainen olento, joka lähetti ainokaisen Poikansa kärsimään ja sovittamaan ihmisen väitetty lankeemus. Pikemminkin hän toimi todellista ja älykästä rakkautta osoittaen. *Urantia-kirjassa* esitettyjen hengellisten käsitteiden yhdenmukaisuuden ansiosta saatoin paremmin ymmärtää Luojaani, vahvistaa uskoani ja edistää sieluni kasvua.

Hengellinen taso

Kokemuksen hankkiminen on tietysti välttämätöntä matkalla täydellisyyteen. Se antaa meille mahdollisuuden vahvistaa tietämyksemme tutkimisen ja pohtimisen avulla. Elämän ongelmien kohtaaminen ja niiden ratkaiseminen tekevät meille mahdolliseksi muuntaa teorian käytännön tiedoksi.

Monissa korkeammassa koulussa käytetyt menetelmät ylittävät ihmisen käsityksen siitä, mitä totuuden opettaminen on, mutta koko opetusjärjestelmän perussävel kuuluu: valistuneen kokemuksen antama luonteenlujuus. Opettajilta tulee tämä valistus; kulloinenkin sijaintipaikka universumissa ja taivasmatkalaisen status tarjoavat mahdolli-

suuden kokemiseen; näiden molempien viisas hyväksikäyttö lisää luonteenlujuuutta. [37:6.3]

Näitä menetelmiä sovelletaan myös meidän oppiaikaamme Urantialla. Meitä opettavat ihmisopettajat eivät ehkä ole niin täydellisen valistuneita siitä, miten velvollisuutemme tulisi parhaiten suoritetuksi, mutta on muistettava, että nykyisten ongelmien ratkaisemisella on vaikutuksensa luonteen ja itsensä hallitsemisen kehittämiseen. Omalla tasollamme tämä merkitsee muutosta eläimen luonnosta ihmisen luonnoksi. Meillä on eläinten kanssa monia yhteisiä ominaisuuksia, ja tämä luonnollinen perintöosamme ilmenee monella tavalla. Kun esimerkiksi puuramme määräaikojen paineessa ja menetämme malttimme, ahdistumme ja tulemme aggressiivisiksi, emme hallitse itseämme, vaan kallistumme kohti eläimen luontoamme. Itsensä hallitsemiseen pyrkimällä, suvaitsevaisuutta, rauhaa ja uskoa edistämällä ihmistymme. Juuri tästä muodostuu hengellinen kasvumme; se on Isän luo etenemisemme ensimmäinen askel. Lisäksi koko se mansiomaailmoissa vietetty ajanjakso, joka seuraa välittömästi taivallustamme Urantialla, on tarkoitettu näiden, maallisen elämän perintöä olevien eläimellisten taipumusten täydelliseen hävittämiseen.

Yksi morontiaelämänvaiheen tarkoituksista on juuria kuolevaiseloanjäneistä pysyvästi pois sellaisten eläimellisten ominaisuuksien kuin vitkastelun, monimielisyyden, vilpistelun, ongelmien karttelun, epäoikeudenmukaisuuden ja helppoudentavoittelun jäänteet. Elämä mansoniassa opettaa nuorille morontiaoppilaille jo varhain, ettei asioiden lykkääminen missään tapauksessa merkitse niiltä välttymistä. Liballisena eletyn elämän jälkeen aika ei enää olekaan keino tilanteiden pakoilemiseksi eikä epämiellettävien velvollisuuksien välttelemiseksi. [48:5.8]

Tämän otteen tulisi antaa meille oikea käsitys siitä, mitä voimme saada aikaan Urantialla viettämämme lyhyen, mutta intensiivisen ajanjakson kuluessa. Joten lopetetaan ajan pelaaminen, ryhdistäydytään ja aletaan nyt tehdä työtä tämän asian parissa. Mielestäni on hienoa, että *Urantia-kirja* antaa meille mahdollisuuden yhdenmukaistaa maanpäällisen elämämme käytännöllinen puoli hengellisen ulottuvuuden kanssa.

Olemme puhuneet täydellisyyden kolmesta tasosta – fyysisestä, mentaalista ja hengellisestä – ja siitä, että on välttämätöntä kerätä tietoa ja kokemusta. Tulimme siihen tulokseen, että se antaa meille mahdollisuuden sopeutua paremmin alati muuttuviin elinolosuhteisiin. Sopeutuminen tarkoittaa esille tulleista tilanteista oppimista. Sopeutuminen on mekanismi, jonka avulla me opimme reagoimaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; juuri tätä ihmisluonnon täydellistämisen tarkoittaa. Näin toimiessamme me alamme muistuttaa Jumalaa, onhan hänenkin mukauduttava luomakuntansa vaihteleviin olosuhteisiin. Hän osoittaa joustavuutta jatkuvassa muutoksessa olevan maailmankaikkeuden johtamisessa ja hallitsemisessa.

Tehtäköön kuitenkin selväksi, että jos minkä tahansa tilanteen jumalallisuudessa, jossakin äärimmäisissä oloissa, missä tahansa tapauksessa, jossa korkeimman viisauden toteutuminen saattaisi viitata toisenlaisen menettelyn tarpeeseen – jos täydellisuuden vaatimukset jostakin syystä sanelisivat toisenlaisen, paremman reagoitavan –, silloin ja siinä tapauksessa kaikin puolin viisas Jumala toimisi tuolla paremmalla ja sopivammalla tavalla. Se olisi korkeamman lain julkituomista eikä alemman lain kumoamista. [12:7.3]

Tämä kyky suosia korkeamman lain julkituontia osoittaa, että Jumala tietää ja täydellisesti ymmärtää kunkin tilanteen merkityksen. Tämä tietämys antaa hänelle mahdollisuuden toteuttaa täydellisesti hänen luotujensa mukaisesti sovitettuja lakeja. Jumala on kaiken tiedon ilmeinen lähde; hänen tietämyksensä on rajaton ja hänen ymmärryksensä on absoluuttinen. Hän toimii oikeuden antajana; tällaisissa asioissa hän on muuttumaton. Niinpä tosiasioiden tietäminen ja elämämme tapahtumien ymmärtäminen antaa meille mahdollisuuden myös omaksua asianmukaisimman suhtautumistavan. Tässä on toinen esimerkki Jumalan kyvystä sopeutua maailmankaikkeudessa elävien lukuisten luotujensa valintoihin:

Ja Jumaluudet noudattavat tarkalleen sitä, miten heidän henkiensä vuoksi- ja luodevaihtelut ilmenevät, täyttäessään ja tyydyttäessään niitä ehtoja ja vaatimuksia, jotka johtuvat mainitusta luodun päätöstoiminnassa esiintyvistä eroavuudesta, niin että he yhtenä hetkenä lahjoittavat läsnäoloon enemmän reagoidessaan tätä koskevaan vilpittömään toiveeseen, ja toisena hetkenä he taas vetäytyvät näyttämöltä, kun heidän luotunsa Jumalan lahjoittamaa valinnan vapautta käyttäessään päättävät sellaista vastaan. Ja näin jumalallisuuden bengestä tulee nöyrän kuulijainen sitä kohtaan, millaisen valinnan maailmojen luodut tekevät. [13:4.5]

Myönnettyään vapaan tahdon epätäydellisille luoduilleen Jumalan on väistämättä mukauduttava näiden luotujen valintoihin. Kun kapina puhkesi järjestelmässämme, hänen oli reagoitava turmeltuneiden poikiensa päätöksiin ja korjattava tilanne tässä osassa maailmankaikkeutta, johon meidän planeettamme kuuluu, lähettämällä Poikiaan pelastustehtävään, palauttamaan normaalitilan, ja toimien monella muullakin tavalla, joita on liian paljon tässä yhteydessä mainittavaksi. Hänen täytyi poiketa universumin asioiden normaalista kulusta; hän sopeutui näihin olosuhteisiin. Ollessaan inkarnoituneena Urantilla myös Jeesus Nasaretilainen osoitti joustavuutta ja sopeutumiskykyä:

Jeesus oli pyrkinyt elämään maisen elämänsä ja suorittamaan loppuun lahjoittautumistehtävänsä nimenomaan Ihmisen Poikana. Hänen seuraajansa tunsivat halua pitää häntä odotettuna Messiaana. Tietäessään, ettei hän koskaan voisi täyttää heidän messiasodotuksiaan, hän pyrki muuntamaan heidän messiaskäsitystään niin, että se loisi hänelle mahdollisuuden heidän odotustensa osittaiseen täyttämiseen. Mutta nyt hän havaitsi, että tuollainen suunnitelma tuskin oli menestyksellisesti toteutettavissa. Siksi hän päätti tuoda rohkeasti julki kolmannen suunnitelmansa – ilmoittaa avoimesti jumalallisuutensa, myöntää Pietarin tunnustus todeksi ja julistaa kahdelletoista apostolille suoraan, että hän oli Jumalan Poika. [157:5.2]

Jeesuksen täytyi uudistaa suunnitelmaansa useita kertoja mukauttaakseen sen ihmiskunnan tarpeisiin. Hän osoitti joustavuutta opetusmenetelmässään antaakseen oman aikansa ihmisille näkemyksen Jumalasta, joka on mukautunut heidän tietoisuutensa tasoon.

Pyrkiessämme kohti täydellisyyttä menestyksemme perustuu kykyymme sopeutua elämän tapahtumiin; toisin sanoen siihen, että kykenemme löytämään päivittäisiin ongelmiimme parhaiten soveltuvat ratkaisut. Tieto ja kokemus ovat ne välineet, joita tarvitaan täydellisyyteen pääsemiseksi. Tällä hetkellä siihen kuuluu meidän elämämme Urantialla, ja tulevaisuudessa siihen liittyy elämämme mansiomaailmoissa, paikallisuniversumimme sfääreillä, aina Paratiisiin asti. Siksi määrittelin täydellisuuden kyyvyksi Jumalan tapaan hoitaa kukin tilanne oikealla tavalla.

Ikuiseen elämään ehdolla olevat käyttävät sitä voimistavaa ja rakentavaa menetelmää, jolla kohdataan kaikki kuolevaisen elämään liittyvät vastoinkäymiset ja abdistukset. Jokaisena elämäänsä päivänä aito uskova huomaa oikein-tekemisen entistä helpommaksi. [156:5.13]

Sopeutuminen on mahdollista, kun olemme valmiita oppimaan päivittäisistä tilanteista. Miksi emme myöntäisi, että kohtaamiimme esteisiin kätkeytyy kasvun mahdollisuuksia? Voimme kaikissa tilanteissa päättää, että otamme niistä opiksemme, tai pitää kiinni omista subjektiivisista näkemyksistämme. Mielestäni tällainen asenne on todella osoitus yhteistyöstä Jumalan kanssa. Koko elämänsä ajan, ollessaan inkarnoituneena maan päällä Mestari-Mikaelimme sai oman osansa kaventuneista elinolosuhteista. Jeesuksen isän kuoltua työtapaturmassa perheeseen kohdistuvien velvollisuuksien aiheuttama raskas taakka, joka lankesi hänen nuorille harteilleen – Jeesus oli tuohon aikaan 15-vuotias – on hyvä esimerkki hänen kyvystään kohdata ne äkilliset muutokset, joita hänen elämässään tuli vastaan. Se arvokkuus, jota hän ilmensi epäoikeudenmukaisen oikeudenkäyntinsä aikana harhaanjohtettujen ja ilkeämielisten ihmisten edessä, on toinen innostava esimerkki hänen sopeutumiskyvystään. Pahaa hän vastusti tyyneydellä, uskolla ja myötätunnolla. Hänestä kuvastunut hyväntahtoisuus on sellainen mielentila, joka tekee omankin sopeutumismme helpoksi. Jeesus toimi innostavana esimerkkinä koko maailmankaikkeudelle, ja lisäksi hän oli loistava inhimillinen esimerkki sinnikkyudestään.

Ensitapaamisella täydellisuuden kanssa

Kaikki tällainen tutkiminen tähtää täydellisuuden ensimmäisen tason saavuttamiseen, joka tapahtuu, kun pääsemme Havonan seitsemännelle kehälle (ulkokehälle), ja kun olemme omaksuneet koko joukon tie-

toa ja kokemusta, jota tässä superuniversumissa, johon me kuulumme, edellytetään. On kyse tarkoituserän täydellisyydestä. Se on ensimmäinen pysäkki, joka meidän tulee saavuttaa, ensimmäinen monista paikoista, joissa olemme tapaamisella täydellisyyden kanssa:

Kun universaaliseen pelastussuunnitelmaan kuuluvien kaikkien avustajajoukkojen avun ja hoivan turvin olet lopulta Havonan vastaanottomaailman suojeluksessa, saavut sinne mukanasasi vain yhdenlainen täydellisyys: tarkoituserän täydellisyys. Tarkoituksesi on perin pohjin aidoksi havaittu; uskosi on koeteltua. Sinut tiedetään pettymyksen kestäväksi. Edes epäonnistuminen Universaalisen Isän havaitsemisessa ei voi horjuttaa tällaisen ylösnousemuskuolevaisen uskoa eikä vakavasti järkyttää hänen luottamustaan, sillä hän on selviytynyt kokemuksesta, joka kaikkien täytyy Havonan täydelliset sfäärit saavuttaakseen läpikäydä. Havonaan-pääsemiseesi mennessä vilpittömydestäsi on tullut ylevää. Tarkoituserän täydellisyys ja kaipauksen jumalallisuus yhdessä uskon lujituksen kanssa ovat varmistaneet pääsisi ikuisuuden muuttumattomille asuinsijoille; vapautumisesi ajallisuuden epävarmuuksista on perinpohjaista ja täydellistä – – [26:4.13]

Tarkoituserälle esitetään englanninkielisessä sanakirjassa synonyymeinä sekä sellaisia käsitteitä, jotka liittyvät aikomukseen: hanke, idea, suunnitelma, tehtävä, ratkaisu, että sellaisia käsitteitä, jotka liittyvät kaipaukseen: tavoite, motiivi, pyrkimys, peruste, päätös, loppu, päämäärä, tarkoitus, toive, etsintä jne. Toisiaan täydentävät aikomuksen ja kaipauksen näkökulmat antavat meille mahdollisuuden saavuttaa tarkoituserän täydellisyys. On helpompi ymmärtää kaipauksen ajatusta, sitä kyltymätöntä nälkää, joka kannustaa meitä tietämään koko ajan enemmän Jumalasta ja rakastamaan häntä.

Aikomuksessa on kysymys enemmän kuin pelkästä kaipauksesta. Meille kerrotaan, että seitsemänestä mansiomaailmasta lähtien, sitten kun aloitamme oleskelumme Havonan seitsemällä valmistavalla kehällä, joudumme punnitsemaan mielessämme sitä polkua, jota päätämme käyttää lähestyäksemme Paratiisin Jumaluuksia.

Heti suuntaajaanfuusioitumisen vahvistamisen jälkeen uusi morontiaolento esitellään tovereilleen ensimmäistä kertaa uudella nimellään ja hänelle myönnetään neljänkymmenen päivän hengellinen vapautus kaikista rutinitoiminoista, jotta hän tänä aikana harjoittaisi itsetutkiskelua ja jotta hänellä olisi tilaisuus valita jokin tarjolla olevista Havonaan johtavista vaihtoehtoisista teistä ja jokin niistä eri menetelmistä, joilla Paratiisi saavutetaan. [47:8.5]

Se, että voi valita jonkin vaihtoehtoisista teistä päästäkseen Havonaan ja jonkin eri menetelmistä Paratiisin saavuttaakseen, tarkoittaa sitä, että on olemassa useita tapoja lähestyä Jumaluuksia. Tästä syystä

meidän on päätettävä, mikä on sopivin menetelmä päästä sinne – ehkä voimme puhua ”meille sopivimmasta menetelmästä toimia oikein” – ja siitä tulee meidän ylösnousemussuunnitelmamme. On vaikea tietää sitä, mitä se pitää sisällään, mutta uskoisin, että sen tulisi muistuttaa niitä suunnitelmia, joita laadimme ammatillista uraamme varten maallisen elämäme aikana.

Sivuuttakaamme kuitenkin nämä oletukset, sillä vielä emme ole perillä. Tarkoituserän täydellisyys on siis sitä Jumalaan kohdistuvaa kyltymätöntä kaipuuta, joka kannustaa meitä tietämään hänestä enemmän ja joka yhdistyy vankkumattomaan uskoon, vilpittömyyteen ja Paratiisin Jumaluuksien saavuttamiseen tähtäävän suunnitelman laatimiseen.

Juuri mainitut kolme ensimmäistä osatekijää – kaipaus, usko ja vilpittömyys – ovat ominaisuuksia, joita me voi jo nyt kehittää edetäksemme tiellä, joka johtaa meidät kohti täydellisyyden ensimmäistä pysäkkiä, samalla kun jatkamme työtämme niillä kolmella – aineellisella, mielellisellä ja hengellisellä – tasolla, joiden kehittämisen olemme jo aiemmin aloittaneet. Ylösnousemussuunnitelmaan ei voi puuttua täällä Urantialla. Sen täytyy odottaa siihen asti, kunnes olemme saapuneet mansiomaailmojen toiseksi viimeiselle sfäärille, ja kuolevaisen sielun ja Suuntaajan fuusioituminen on saatettu päätökseen.

Mielestäni se, että on täydellinen, on sitä, että tekee oikeita päätöksiä, ja tämän vuoksi on suotavaa, että kehitämme kykyämme sopeutua kaikkiin tuleviin tilanteisiin. Meillä on olemassa välineet siihen tarkoitukseen: myötämielisyyttä haasteisiin tarttumisessa, lisääntyvää tietoa ja kokemusta. Mitä osaavampia ja kokeneempia olemme, sitä tarkempia valintamme ovat; kun niiden tarkkuus kasvaa, kasvaa myös täydellisyytemme. Tämä täydellisyys ei koskaan ole absoluuttista; se tulee ikuisesti pysymään Graalin maljan tavoitteluna, jonakin saavuttamattomana. Juuri se tekee täydellisyyden tavoittelusta sykhdyttävän ja jännittävän seikkailun, uteliaisuutemme herättäjän, joka saa meidät toivomaan hartaasti, että näkisimme, mitä suunnitelmia Jumalalla on meidän varallemme.

Onneksi jotakin löydettävää tulee aina olemaan. Hän on suunnattoman luomakuntansa johdossa mestarikutoja, jonka ehtymätön luovuus kutoo iankaikkisesti uudistuvan todellisuuden kudelman. Jo yksinomaan tämä ajatus on henkeäsalpaava, ja olen huumautunut edessäni leviävästä infiniittisestä panoramasta. En haluaisi saavuttaa tämän seikkailun päätepistettä; haluaisin sen jatkuvan ikuisesti, hieman kuin elokuvan, jolla ei ole toiveidemme mukaista loppua, sillä siinä oleva intohimo ja jännitys kiehtovat meitä.

Jos haluatte antaa palautetta tai tehdä jonkin ehdotuksen, älkää epäröikö kirjoittaa osoitteeseeni: bel-leaumarc@hotmail.com.

Kääntänyt Jouni Nurmi

Jumalalliset täydellistämissuunnitelmat

Dorothy Elder
Yhdysvallat

Jumalalliset täydellistämissuunnitelmat ovat jo useiden vuosien ajan saaneet minut väristyksiin. Ei kulu päiväkään, etteikö mielessäni ainakin hetkeksi käväisisi niitten suurenmoisuus. Kuvittele, kuinka tällä äärettömällä, huimassa kiertoliikkeessä olevalla superuniversumilla on jumalallinen tarkoitus ja että me, ajallisuuden mitättömät luodut, olemme tämän aikakauden tavoiteltuja aarteita.

Ajallisuuden aamunkoitossa Jumala Isä sanoi: ”Tehkäämme ihminen omaksi kuvaksemme.” Jumala Poika ryhtyi Isän hankkeeseen lahjoittautumissuunnitelmallaan; Jumala Henki laati ja saattoi voimaan yksin ja oma-aloitteisesti tämän valtavan hankkeen (7:4.7). Määräys ”olkaa täydelliset” tuotiin julki, ja tästä lähes ikuisuuteen kuuluvasta hetkestä alkaen Jumalien lahjat lähetettiin universumin jokaiseen kolkkaan ainoana tarkoituksenaan tuoda ihminen Jumalan luo.

Jumala Isä on jo vaatinut meidät omakseen. Hänen rakkautensa on niin suuri, että hän antoi meille ikioman persoonallisuuden ja henkilökohtaisen valoppaan matkaluotsiksemme. Jumala Pojan suuri ilmoittamishanke lähettää hänen rinnasteiset Poikansa luoksemme tuomaan julki ja todellistamaan Isän rakkauden ja Pojan armon. Ja sillä samalla hetkellä, kun tämä suunnitelma sai alkunsa, Jumala Hengestä tuli sen hallinnoija. Hän lupasi kaikki resurssinsa Isälle ja Pojalle pannakseen toimeen heidän yhteisen ja ikuisen tarkoituksensa. Hän omisti kaikkensa tälle häkellyttävälle hankkeelle, jolla *eloon jäävät tabdolliset olennot korotetaan Paratiisin täydellisyden jumalallisiin korkeuksiin.* [8:3.5]

Se tuntuu käsittämättömältä – ainakin minusta. Kun yöllä luon katseeni ylös tähtiin, yritän kuvitella, kuinka suunnitelma kehittyy kaikilla noilla näkymättömillä planeetoilla. Yritän ajatella, miten minä sovin tähän suunnitelmaan. Ensimmäinen mieleeni juolahtava ajatus tekee minut nöyräksi, kun tunnistan Jumalan lahjaksi antaman valon osasen olevan mielessäni. Kun sen jälkeen mietin universumiajan kannalta vain vähän aikaa sitten pienellä Urantia-planeetalla sattunutta ällistyttävää tapahtumaa – Mikaelin lahjoittautumista – tunnen itseni etuoikeutetuksi pelkästään siitä, että tiedän sen merkittävyyden jumalallisen suunnitelman osana. Seuraavaksi mietin noita harvinaisia mutta riemastuttavia hetkiä, jolloin ihmismieleni oivaltaa vähän jotain hengellisestä todellisuudesta ja tiedän olevani Äärettömän Hengen moninaisten vaikutuskanavien vastaanottavassa päässä – niin kuin suunnitelmaan kuuluu.

Elämäni tuntuu minusta yksinkertaisesti todelliselta tietäessäni, että jollakin pikkuruisella osallisuudella olen mukana suunnitelmassa. Meille kerrotaan: *Epävarmuus turvallisuuden keralla on, mitä Paratiisin-matka on* [111:7.2], ja se on niin totta, niin totta. Elämässämme on epävarmuutta, mutta aina myös turvallisuutta tie-

täessämme olevamme Jumalan taivaaseen nousevia poikia ja tyttäriä.

Tutkielmassaan *A Study of the Master Universe* William Sadler Jr. määrittelee Havonan toisen universumiaikakauden jumalallisen täydellisyden teesiksi – Jumalan haasteeksi ympäröivien evolutionaaristen universumien epätäydellisyydelle. Nykyinen aikakautemme on täydellisyden antiteesi, ja koko tämän epätäydellisyden haasteena on kasvu. Tämä suunnaton luomistulos on täynnä epätäydellisiä olentoja, mutta jokainen heistä on varustettu verrattomalla tahdon vapaudella, Jumalan antamalla lahjalla (sekin osa suunnitelmaa). Tätä Jumalan antamaa lahjaa, vapaata tahtoa, käyttämällä voimme tehdä valinnan hengellisen kasvun puolesta.

Jumalallisen täydellistämissuunnitelman käsivarret kaartuvat tämän valtavan, evolutionaarista kasvua merkitsevän näyttämön ylle, ja ne luotsaavat meidät rakkautella, armolla ja hoivalla Paratiisin saaren rannoille. ”Isä-idea” ja perhekäsitys muodostavat vankan pohjan jumalallisten suunnitelmien tutkimiselle. Näyttää luonnolliselta tarkastella sitä rakkautta, sopusointua, kunnioitusta ja yhteistyötä, jota nämä kolme Jumaluuden persoonaa yhdessä toimiessaan osoittavat, korkeimpana inhimillisenä perhekäsityksenä.

Miten siis vastaamme tämän aikakauden haasteeseen? Ensinnäkin päätöksemme kääntävät meidät sisäänpäin, Ajatuksensuuntaajan puoleen, ja niin tehdessämme löydämme itsemme etsimässä Jumalan tahtoa omassa elämässämme. Tämän etsinnän myötä tällaisesta kypsyvästä ihmisestä tulee viisas, myötätuntoinen ja ymmärtäväinen. Tällainen myötätuntoinen ymmärrys voi toimia perustuksena todelliselle armolle (28:6.8). Armo ei ole mitään yksinkertaista. Armo nousee esille oikeudenmukaisuudesta, kohtuullisuudesta, pitkämielisyydestä ja hyvántahtoisuudesta, ja sellainen armo on todellista toimivaa rakkautta. Ja tällainen toimiva rakkaus on rakkautta, josta on tullut viisasta kokemuksellisten oivallusten kautta. Toimiva rakkaus on armoa, ja sovelluttu armo on hoivaa. (8:4.2)

Minusta tuntuu siltä, että vastauksena tämän ajanjakson haasteeseen meidän tulisi yrittää toistaa nämä jumalalliset täydellistämissuunnitelmat omassa elämässämme. Toimikoon rakkaus, armo ja hoiva käyntikortteina ”kulkiessamme ohi”. (171:7.10)

Minulle kaikkein suurinta on se, että voimme olla turvassa tietäessämme, että asumme ystävällisessä universumissa, ja että tästä universumista löytyy suurenmoinen menestymisemme käsikirja.

Kääntänyt Risto Mäntynen

Toinen virsta – haaste, sanoma ja toteutus

Dorothy Elder
Yhdysvallat

Haaste

Se, mikä meitä nyt yhdistää on tietoisuutemme siitä, että uusi ja valaistunut hengellinen aikakausi Urantialla on käsillä, ja olemme liittyneet pyhiinvaeltajiksi sitä edistämään. Niin kuin aamun sarastuksen valo leviää horisontin äärestä ääreen avaruuden maailmassa, niin täytyy myös uuden hengellisen sarastuksen aikakauden valon levittäytyä horisontin laidasta laitaan, kunnes se valaisee koko ihmiskunnan.

Ilmoituskin on kehityksellistä, mutta se on aina edistävää. – – Kautta aikojen, jonkin maailman historian alusta sen loppuun saakka uskontoon kuuluvat ilmoitukset ovat kerta kerralta yhä laajempia ja toinen toistaan valaisevampia. Ilmoituksen, tehtävänä on panna järjestykseen ja tarkistaa toinen toistaan seuraavat kehityskunnat. Mutta jotta ilmoitus jalostaisi ja ylevöittäisi kehityskuntoja, tällaisten jumalallisten tarkastuskäyntien pitää tuoda esille sellaisia opetuksia, jotka eivät ole liian kaukana sen aikakauden ajattelusta ja subtautumisista, jona ne esitetään. Ilmoituksella on siksi aina oltava ja sillä on aina kosketus evoluutioon. Ilmoitususkontoa rajoittaa aina pakostakin ihmisen vastaanottokyky. [92:4.1]

Tässähän on paradoksi: Tämä laaja-alainen ja kattava viides aikakautinen ilmoitus tuntuu olevan risti-riidassa yllä olevan lainauksen kanssa, mitä tulee ilmoitusten vähittäiseen ja porrasmaiseen edistymiseen. Avainsanana on **kattava**. Kysymys ei ole niinkään siitä, miksi saimme ilmoituksen, vaan siitä, miksi näin **poikkeuksellisen**. Meille kaikille on selvää, **miksi** se annettiin. Historiallisista syistä saarretulla ja karanteeniin joutuneella planeetallamme tiede kehittyi harppauksin, kehityskunto on jämähtänyt paikoilleen, ja ihmisen yritys näiden kahden alan koordinoimiseksi loogiseksi filosofiaksi on epäonnistunut. Ilmoitusta tarvitaan valaisemaan kehityskuntoa ja auttamaan ihmistä rakentamaan uusi ja järkevä filosofia, jonka myötä hän pääsisi ymmärrykseen omasta turvatusta ja vakaasta paikastaan maailmankaikkeudessa.

Mutta miksi *Urantia-kirja* paljastaa niin kattavasti universaalista totuutta? Miksi se harppaa ylös monta porrasta yhdellä kertaa? Luulen, että nykypäivän agondontereille on annettu ainutlaatuinen haaste, enkä viittaa *Urantia-kirjan* opetusten elämiseen todeksi tai kirjan levittämiseen, niin kuin saattaisitte luulla. Kysymys on paljon enemmän kuin sellaisesta. Siirrytään hetkeksi takaisin lahjoittautumistoimeksiantoon. Virkistetään muistia sanoilla, jotka Immanuel lausui Mikaelille toimeksiannon viimeisinä sanoina:

Kuolevaisinkarnaatioissa toteutettava ja koettava suurenmoinen tavoitteesi sisältyy päätökseesi elää elämä, jonka vaarauksettoman motiivina on Paratiisin-Isäsi tahdon täyttämi-

nen, ja tällä tavoin Jumalan, sinun Isäsi, ilmoittaminen libal-libalmoisena ja ilmoituksen erityisesti liballisille luoduille suunnaten. – – Mene ja osoita yhden liballisena elämäsi lyhyen elämän aikana, ja niin kuin sitä ei ole koko Nebadonissa vielä koskaan nähty osoitettavan, ne transsendentit mahdollisuudet, jotka ovat Jumalaa tuntevan ihmisen saavutettavissa kuolevaisten olemassaoloon kuuluvan lyhyen elämänvaiheen aikana, ja esitä uusi ja valaiseva tulkinta ihmisestä ja hänen planetaarisen elämänsä vaivoista koko Nebadonin kaikille ihmisistä korkeammalla oleville älyllisille olennoille, ja tee se kaikiksi ajoiksi. [120:2.8]

Seisoessaan yli kaksituhatta vuotta sitten aamulla huhtikuun 7. päivänä vuonna 30 Pilatuksen edessä Jeesus teki juuri niin: hän **kohotti** meidät uudelle tasolle universuminsa edessä. Hän **osoitti**, että jopa takapajuisella planeetalla ihminen voi voittaa kaikki elämänsä vaivat. Ikiajoiksi hän **osoitti oikeaksi** Isän ylösnousemussuunnitelman. Hän osoitti lopullisesti, että maailmojen uskonlapset ovat lannistumattomia. Hänen elämänsä **oli esimerkkinä** siitä, että ihmiskunta voi saavuttaa transsendentit mahdollisuutensa kumppanuussuhteessa Jumalan kanssa. Yli 2000 vuotta myöhemmin *Urantia-kirja* pyrkii herättämään meidät tähän kumppanuuteen. Ja kun ihmiseen sisältyvä maksimaalinen potentiaali on Jeesuksen kirkastama, ohjaa sen valo meitä kohti omaa tehtäväämme.

Olemme nyt Jumalan kumppaneina toteuttamassa ainutlaatuista ja ennennäkemätöntä **suunnitelmaa** planeetan hengellisen ja sosiaalisen uudelleenrakentamisen hyväksi. Koska kyseessä on tärkein hanke koskaan, tarvitsemme universumiperspektiiviä ymmärtääksemme roolimme tässä kumppanuudessa. Tarkastellaanpa Jumalallisten Poikien tehtäviä keskiverloplaneetoilla. Planeetta-Prinssien hallintokauden suuri sosiaalinen saavutus on **perhe-elämän** koheneminen. Seuraavan, Aatamin ja Eevan, hallintokauden aikana **kehityksen** painopiste siirtyy maailmanlaajuiseen kiinnostukseen todellista filosofiaa kohtaan, ja sosiaalinen veljeys kruunaa tämän aikakauden. Kun sosiaalinen veljeys on saatu kukoistamaan, Hallinnolliset Pojat, Avonaalit, tulevat aloittaakseen työnsä hengellisyyden kohottamiseksi. Noin 25 000–50 000 vuoden välisen ajan he työskentelevät kohottaakseen planeetan korkeimmalle eettiselle tasolle ja kohti suuren hengellisen heräämisen täyttymistä. Ja kun planeetta on kypsä **hengellistämiseen**, niin silloin saapuu lahjoittuva Poika **osoittamaan** ”uuden ja elävän tien”.

Vakiosuunnitelmassa **sosiaalinen veljeys** edeltää aina ihmiskunnan hengellistämistä. Koska omassa maailmassamme suunnitelma meni sekaisin, on nykypäivän ihminen joutunut pulaan räpiköidessään keskellä hengellisen pysähtyneisyyden vaivaamaa älyllistä edistystä. Meidän tapauksessamme joudumme siis

tekemään asiat päinvastaisessa järjestyksessä. Urantiolla ihmiskunnan hengellistymisen kohentaminen tulee johtamaan seuraavalle tarvittavalle kehitystavoitteen askelmalle, maailmanlaajuiseen **sosiaaliseen veljeyteen**.

Tämä on tehtävämme tarkoitus. Korkeuksista saamamme valtava haaste liittyy siihen, että se on annettu agondontereille. Pystymmekö me varhaisessa vaiheessa *Urantia-kirjan* saaneet lukijat kollektiivisesti seuraavan vuosisadan ja aina edistyneen seuraavan vuosituhannen ajan valjastamaan potentiaaliamme ja menestyksekkäästi **levittämään tätä uutta opetusta** kaikkien kehityskuntojen edistämiseksi ja koko ihmiskunnan hengellisen elämän ja kulttuurin valistamiseksi? Tuleeko meistä niitä miehiä ja naisia, jotka ennakoivat uuden ja maailmanlaajuisen filosofian **lopulta koittavaa** kukoistusta maailmassa? Se ei tarkoita sitä, että meistä kaikista pitäisi tulla filosofeja. *Uskonto tosiaanakin tarvitsee uusia johtajia, hengellisiä miehiä ja naisia, jotka rohkenevat panna luottamuksensa yksinomaan Jeesukseen ja hänen verrattomiin opetuksiinsa* [195:9.4]. Olemme laajennetun hengellisen totuuden opettajia: *Joutuisin tapa ihmisten veljeyden toteuttamiseksi Urantiolla on nykyisen ihmiskunnan hengellisen muodonmuutoksen aikaansaaminen* [52:6.7]. Korostus minun.

Muistakaamme myös nämä lainaukset:

Urantia buojuu nyt erään hämmästyttävimmän ja kiehtovimman, sosiaalista uudelleensuuntautumista, moraalista elpymistä ja hengellistä valaistumista merkitsevän käännekohtansa partaalla [195:9.2].

Jos kristinusko yhä jatkaa hengellisen tehtävänsä laiminlyömistä ja jatkuvasti touhuaa vain sosiaalisten ja aineellisten ongelmien parissa, niin hengellisen renessanssin on odotettava äsken mainittujen Jeesuksen uskonnon uusien opettajien tulemista, opettajien, jotka omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen uudelleenvirtittämiseen. Ja silloin tulevat nämä hengestä syntyneet sielut oitis tarjoamaan sen johtajuuden ja inspiraation, joka maailman sosiaaliseen, moraaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen uudelleenjärjestämiseen tarvitaan [195:9.4].

Meille on myös kerrottu: *Tämä uusi ja tulossa oleva yhteiskuntajärjestys ei vielä vuosituhanteenkaan asettaudu itsetyytyväisenä aloilleen* [99:1.1] ja nämä vähitellen tapahtuvat edistysaskelet sosiaalisissa suhteissa voivat muodostaa kestävän **veljeskunnan** vain **uskonnon** antaman hoivan avulla.

Tätä kohta alkavaa näytelmää ei ole miehitetty yhdelläkään ihmisen yläpuolella olevalla persoonallisuudella. Tuhannet pääroolit on laitettu vapaasti jakoon kenen tahansa käsien ulottuville. Ja näkymättömien ohjaajien luottamuksen osoituksena meille annatussa käsikirjoituksessa on vain tyhjiä sivuja. Koska *Urantia-kirjassa* ei ole mitään kirjan levityssuunnitelmaa, vain meistä riippuu, kuinka viisaan kurssin osaamme valita.

Aloittakaamme siinä ymmärryksessä, että tänä uutena aikakautena meidän tulee olla uuden ja edistyneen hengellisen totuuden evankelistoja, jotka tasoit-

tavat tietä kultaisen säännön maailmanlaajuiselle hyväksynnälle:

On turhanaikaista puhua alkukristillisyyden henkinberättämisestä, sillä teidän on lähdettävä liikkeelle siitä, missä nyt olette. Nykyajan kulttuurille on annettava hengellinen keaste esittämällä sille uusi ilmoitus Jeesuksen elämästä, ja sitä on valaistava uudella ymmärryksellä hänen ikuisen pelastuksen evankeliumistaan [195:10.1].

Meille on opetettu, että:

Kun voitetaan sieluja Mestarille, ensimmäinen virsta, joka on pakkoa, velvollisuutta ja sovinnaisuutta, ei ole se, joka saa ihmisessä ja hänen maailmassaan aikaan muutoksen, vaan mieluumminkin vasta pakottoman palvelemisen ja vapautta rakastavan uhrautuvuuden merkeissä sujuva toinen virsta merkitsee, että jeesuslainen ohjantaa kätensä tarttuakseen veljeensä rakkaudessa ja kiidättääkseen häntä hengellisessä ohjauksessa eteenpäin kohti kuolevaisen ihmisen olemassaolon korkeampaa ja jumalallista määränpäättä [195:10.5].

Taivaltaessamme eteenpäin sillä **toisella virstalammella**, tarttukaamme edessä olevaan haasteeseen ja osoittakaamme meitä tarkkailevalle universumille, että ylösnousevat pojat – innoittuneet agondonterit – pelkällä uskolla varustautuneina ja totuuden valaisemina, **pystyvät** viemään ja **vievät** kahdesti pimeyteen harhautuneen planeetan kohti tämän aikakauden päämäärää: *Rauha maassa ja ihmisillä hyvä tahto*. Tämä tulee olemaan voitto kärsimättömyydestä, elävän evankeliumin todeksituloa ja ihmisen potentiaalinen riemuvoitto.

Sanoma

Pitäessään käänteentekevää saarnaansa Jeesus päätti sen sanomalla: *Olen tullut julistamaan hengellistä vapautta, opettamaan ikuista totuutta ja vaalimaan elävää uskoa* [153:2.6]. Tuona samana päivänä hän julisti evankeliuminsa viimeisen hengellisen vaiheen alkaneeksi seuraavilla teemoilla:

- jumalallinen poikaus
- hengellinen vapaus
- ikuinen pelastus

Laajennetun hengellisen totuuden opettajia kutsutaan, jotta he välittäisivät tämän Jeesuksen uuden käänteentekevän ja voimallisen kolmiosainen viestin eteenpäin **johtajuutta** ja **innostavuutta** osoittaen. Valmistautuessamme siihen meille tekisi hyvää käydä läpi seuraava kohta Immanuelin Mikaelille antamasta lahjoittautumistoimeksiannosta:

– – *neuvon sinua toimimaan enimmäkseen opettajan osassa. Suuntaa huomiosi ensin ihmisen hengellisen olemuksen vapauttamiseen ja innoittamiseen. Valaise seuraavaksi ihmisten pimentynyttä älyn maailmaa, lääkittä ihmisten sielua ja vapauta heidän mielensä ikiaikaisista peloista ... Päästä lahjoittautumisesi kohteena olevalla planeetalla kapinan eristämä ihminen hengelliseen vapauteen* [120:4:5–6].

Erityisesti tämän kehotuksen sanat tulisi edistyvän hengellisen totuuden opettajien painaa sydämeensä. Meidän tulee käyttäytyä niin, että luomme kaikkiin tapaamiimme ihmisiin hengellistä kahleettomuutta korostavan, valaisevan, **vapauttavan** ja **innostavan** vaikutuksen.

Toteutus

Kun edellä mainitut asiat ovat kunnossa, on toteuttaminen yksinkertaista:

I. Tunne sanoman sisältö

- Opeta Jeesuksen uutta hengellistä veljeskuntaa: jumalallista poikautta, hengellistä vapautta, ikuista pelastusta.

II. Tunne päämäärä: Planeetanlaajuinen sosiaalinen veljeys.

- Tee se hengellisyyttä huokuen ”ohi kulkiessasi”; osoita hengen hedelmiä.
- Tee se innostunutta johtajuutta osoittaen.

Sanoma varustuksenamme ja edessä olevaa tietä varten hengen hedelmillä ravittuina ottakaamme tämä **haaste** vastaan ja lähtekäämme matkaan kehien totisina sotureina kohti päämääräämme, kohti sellaista hengellisestä inspiroitunutta ja muuntunutta ihmisyyhteiskuntaa, jossa ihminen rakastaa veljiään ja kutsuu rakastavaa Jumalaa Isäkseen.

Kääntänyt Risto Mäntynen

Normaalin alapuolella olevan mielen eloonjääminen

RICK LYON
Yhdysvallat

Älkää tehkö sitä virhettä, että arvioitte sielun arvoa mielen epätäydellisyyksien tai ruumiillisten himojen perusteella. Älkää arvostelko sielua älkääkään arvioiko sen kohtaloa yhden yksittäisen ihmiselämässä sattuneen onnettoman tapauksen perusteella. Hengellinen kohtalonne riippuu pelkästään hengellisistä kaipauksistanne ja tarkoitusperristänne. [156:5.9; s. 1739:4]

Tämän artikkelin kirjoittaminen on vienyt minulta vuosia. Paljon on muuttunut sinä aikana. Tätä aihetta koskeva ajatteluni on kehittynyt, ja siitä kirjoittaminen on käynyt entistä tärkeämmäksi. Olen kirjoittanut artikkelin useaan kertaan, mutta tätä ennen en ole ollut koskaan varma itse asiasta, jota olen yrittänyt todistaa oikeaksi tai vääräksi.

Voiko henkilö, jonka mieli ei ole normaali, jäädä eloon ruumiin kuolemassa? Kehitysvammaisen pojan isänä kamppailin tämän ongelman kimpussa vuosikausia. Luulen, että niin tekevät kaikki kehitysvammaisen lapsen vanhemmat.

Poikani, Bradford E. Lyon, syntyi 6. marraskuuta 1978 ja kuoli 19. syyskuuta 2010. Vuonna 1978 löysin myös *Urantia-kirjan*. Vaikka elämä Bradin kanssa oli haasteellista, rakastimme häntä koko sydämeistämme. Pidimme hänet kotona niin kauan kuin se oli mahdollista, veimme hänet kaikkialle ja teimme kaikkea, mitä perheessä tavallisesti tehdään ja pyrin tekemään hänen elämästään mahdollisimman ”normaalista”. Kun Brad kasvoi äitiään isommaksi ja voimakkaammaksi, olimme pakotetut tekemään sellaista, mitä emme olisi halunneet.

Bradilla oli ongelmia jo ennen syntymäänsä, ja iloisen perhetapahtuman jälkeen kävi pian ilmi, että hänen ongelmansa olivat vasta alussa. Hänen elämänsä ensimmäinen kuukausi kului oksennuskohtauksien ja puhtaiden vaippojen merkeissä. Lääkärit sanoivat, että se johtui vain maitoseoksesta ja kehottivat kokei-

lemaan jotain erilaista. Kokeilimme – monta kertaa. Rintaruokinta oli tuolloin kokonaan poissa muodista, joten sitä ei edes harkittu. Kokematon nuori äiti sai lopulta hillittömän raivonpuuskan lääkärin vastaanotolla. Sen tuloksena oli, että lapsella todettiin sisäinen tukos eli mahanportin ahtauma, joka vaati leikkausta. Brad ei elämänsä 30 ensimmäisen päivän aikana ollut saanut lainkaan ravintoa saaden vain vähän nestettä.

Sen jälkeen kaikki näytti olevan hyvin. Hän oli tietysti kehityksessään jäljessä normaalista, koska alku oli ollut vaikea – niin kaikki meille ainakin sanoivat. Meitä lohduteltiin kaikenlaisilla selityksillä, ja keksimme niitä itsekkin. Kaksivuotiaana hänet määritettiin autistiseksi ja keskivaikeasti tai vaikeasti kehitysvammaiseksi. Diagnoosi toi jonkin verran helpotusta, koska lopultakin tiesimme, mikä pojassamme oli vikana, mutta seuraavaksi tulivat syyllisyyden ja vihan tunteet. Hänen äitinsä syyttää itseään vielä tänäkin päivänä. Pidimme Bradin kotona, kunnes hänestä tuli niin vahva, että hänen jokapäiväinen ”aggressiivinen käyttäytymisensä” teki hänen äidistään hermoraunion. Vaikka annoimme hänelle mitä tahansa uskoimme hänen haluavan, hän sai siitä huolimatta näitä ”kohtauksiaan”. Neljäntoista ikäisenä, kun hän oli fyysisesti äitiään vahvempi, äidin yritykset hillitä hänen käytöstään ja pitää hänestä huolta palkittiin mustelmilla ja naarmuilla sekä pelolla jostakin vielä pahemmasta. Eräessä vaiheessa Brad pyrki vahingoittamaan itseään mm. puremalla. Erään todella pahan kohtauksen aikana hänen äitinsä vei hänet ensiapu-asemalle. Nähtyään pureman jäljet Bradissa henkilökunta kutsui poliisin ja äitiä kuulusteltiin ja syytettiin poikansa pahoinpitelystä. Ensiapuhenkilöstön silloinen tietämättömyys autismista oli vähällä viedä hänet vankilaan.

Tämän artikkelin tarkoituksena on kertoa omasta henkilökohtaisesta edistymisestä näiden kysymysten ymmärtämisessä. Tulomme ehkä näkemään, miten *Urantia-kirjan* opetusten soveltaminen jokapäiväisen elämämme tilanteisiin voi auttaa meitä ymmärtämään niitä ja reagoimaan niihin positiivisemmalla tavalla. Voimme ottaa opetukset käytäntöön sekä kasvaa ja hyötyä niistä. Toivon, että tämän artikkelin ansiosta te, jotka olette vastaavassa tilanteessa, saatte sen rauhan, jonka me olemme löytäneet *Urantia-kirjasta* poikamme suhteen. Haluan kiittää vaimoani Sheliaa hänen Bradin muistopuhetta varten tekemästään tutkimustyöstä. Shelia ei varsinaisesti lue kirjaa, mutta jotenkin hän todella tietää paljon sen sanomasta. Hänen ansiostaan puheestani Bradin hautajaisissa tuli paljon parempi ja myös se, mitä uskoin, muuttui – pahasta seurasi jotakin hyvää. Juuri tuo tutkimusprosessi oikeiden sanojen löytämiseksi auttoi minua hyväksymään poikaani liittyviä asioita, joiden kanssa olin taistellut vuosikausia. Mitkään sanat eivät tietenkään riitä kuvaamaan Bradin äidin, Deborahin, rakkautta, lojaaliutta ja rohkeutta.

Bradin vanhempina meitä huolestuttivat seuraavat kolme kysymystä:

Miksi Brad on tällainen?

Mitä Bradille tapahtuu, jos kuolemme?

Mitä Bradille tapahtuu, kun hän kuolee?

Ensimmäisen kysymyksen ”Miksi Brad on tällainen?” esittävät kaikki kehitysvammaisen lapsen vanhemmat, ja seuraavaksi tulee tavallisesti: ”Miksi Jumala antoi tämän tapahtua?” Joitakin vuosia Bradin syntymän jälkeen sanoin kerran eräälle ystävälleni, jonka vastasyntynyt lapsi oli vaikeasti kehitysvammainen, että ensin syytät itseäsi, sitten syytät puolisoasi, sitten syytät Jumalaa, ja lopulta ymmärrät, ettei se ole kenenkään syy, mutta jäljelle jää hämmennys ja turhauttava kysymys ”Miksi?” Tulin siihen johtopäätöksen, että tämä on aineellista elämää aineellisissa ruumiissa, jotka niin kuin mikä tahansa aineellinen epätäydellisessä maailmassa joskus menevät rikki tai huonoon kuntoon tai kuluvat vihdoin loppuun.

Jeesus sanoi: ”*Sairauden ja terveyden osalta teidän tulisi tietää, että nämä ruumiin tilat ovat aineellisten syiden seuraus; terveys ei ole taivaan hymyilyä, yltä vähän kuin sairaus on Jumalan otsanrypistys.*” [166:4.10; s. 1831:1]

Bradin elämän vaikeudet eivät olleet millään tavoin osoituksena Jumalan epäsuopeudesta häntä tai meitä kohtaan. Brad oli yksinkertaisesti erään ajallisuuteen kuuluvan vahingon viaton uhri. Tällaiset sattumukset eivät ole millään tavoin maailmassa vaikuttavien hengellisten voimien ennalta järjestämiä tai muutoin aikaansaamia. Isämme ei aiheuta tai lähetä meille kipua ja kärsimystä.

”*Isä panee sateensa lankeamaan niin oikeudenmukaisten kuin epäoikeudenmukaistenkin päälle, aurinko paistaa sekini niin vanhurskaille kuin väärämielisille, – –.*” [166:4.4; s. 1830:4]

Ajattelen tämän tarkoittavan sitä, että paha ta-

pahtuu hyvälle ihmisille, aivan kuten hyvää tapahtuu pahoille ihmisille. Elämän olosuhteet ovat jokaisen kohdalla erilaisia, mutta elämämme koostuu sekä hyvistä että ikävistä tapahtumista riippumatta siitä, keitä olemme tai millaisia henkilöitä olemme. Jos olen mitään oppinut 58 vuoden aikana tällä planeetalla, niin ainakin sen, että ikävistä kokemuksista seuraa usein jotakin hyvää. Kärsimykset tai elämän vaikeudet ja pettymykset ovat meille usein hyödyksi.

Miksi pahoja asioita tai asioita, jotka miellämme pahoiksi, sitten tapahtuu?

Urantia-kirjassa sanotaan:

Elämään liittyvät epävarmuustekijät ja olemassaolon hankaluudet eivät ole millään tavoin ristiriidassa Jumalan universaalisen suverenisuuden käsitteen kanssa. Kaikkeaa evolutionaarista luodun olennon elämää ympäröivät joka puolelta tietyt väistämättömyydet. Ajatelkaapa seuraavia asioita: [3:5.5; s. 51:4]

1. *Onko rohkeus, luonteenlujuus, tavoittelemisen arvoista? Jos on, siinä tapauksessa ihminen on kasvatettava ympäristössä, joka tekee välttämättömäksi vaikeuksien kanssa kamppailemisen ja reagoimnin pettymyksiin.* [3:5.6; s. 51:5]

2. *Onko altruismi, kanssaihmistensä palveleminen, tavoiteltavaa? Jos se sitä on, silloin elämänkokemuksen on tarjottava mahdollisuudet kohdata yhteiskunnallista epätasa-arvoisuutta.* [3:5.7; s. 51:6]

3. *Onko toivo, luottavaisuuteen sisältyvä ylevyys, tavoiteltavaa? Jos on, niin siinä tapauksessa ihmisen olemassaoloon täytyy alati kuulua turvattuustekijöitä ja vähän väliä ilmenevää epävarmuutta.* [3:5.8; s. 51:7]

9. *Onko mielihyvä, onnellisuuden tuottama tyydytys, tavoiteltavaa? Jos on, ihmisen tulee siinä tapauksessa elää maailmassa, jossa tuskan kokemisen vaihtoehto ja kärsimisen todennäköisyys ovat aina vaikuttavia kokemuksellisia mahdollisuuksia.* [3:5.14; s. 51:13]

Meille kerrotaan myös, että suurin kärsimys on, ettei ole koskaan kärsinyt. Usein on niin, että elämän hankaluudet saavat meidät arvostamaan sen hyvyksiä. Rumuus tässä maailmassa saa meidät arvostamaan Jumalan luomakunnan kauneutta. Mahdollisuus pahaan antaa meille tilaisuuden valita hyvä.

Jumalalla on mielessään suunnitelma, mutta meidän tässä pienessä eristetyssä aineellisessa maailmassa elävien kuolevaisten on lähes mahdotonta ymmärtää tuota suunnitelmaa. Vaikka saatamme aika ajoin kyseenalaistaa Jumalan menettelytapoja ja ihmetellä, miksi tapahtuu niin kuin tapahtuu, voimme ainoastaan uskoa ja luottaa Jumalaan ja hänen suunnitelmansa viisauteen, sillä tiedämme, että Isämme rakastaa meitä ehdoitta eikä voisi koskaan tehdä mitään vahingoittaakseen meitä. Jumalan tiet ovat tosia, kauniita ja hyviä. Sisimmässämme olevan hengen meihin juurruttamat totuus, kauneus ja hyvyys saavat meidät rakastamaan lapsiamme, lastenlapsiamme ja toinen toistamme.

Miksi Brad oli sellainen kuin hän oli? Vastaus on yksinkertaisesti se, että jokin meni vikaan hänen fyysisen ruumiinsa aineellisessa kehityksessä. Bradin vaikeudet ja pettymykset antoivat meille rohkeutta taistella hänen onnellisuutensa ja hyvinvointinsa puolesta. Bradin epäoikeudenmukainen tilanne herätti monissa halun toimia hoivajina, ja heidän palveluksensa tuottivat heille epäilemättä hengellistä tyydytystä. Epävarmuus hänen henkiinjäämisestään ja hänen ongelmiansa syistä saivat meidät uskomaan, koska uskoimme enemmän kuin mitä tiesimme Bradin elämästä ja hänen tulevaisuudestaan. Bradin tuska ja kärsimys saivat meidät arvostamaan omaa sekä hänen sisarustensa ja lastenlastemme terveyttä ja onnellisuutta. Bradista huolehtiminen teki meistä epäitsekäitä sillä, että asetimme hänen tarpeensa omiemme edelle.

Toinen kysymys ”Mitä Bradille tapahtuu, jos me kuolemme?” koskee huolenpitoa Bradista täällä Urantialla. Koska hän on lähtenyt ennen meitä, se ei ole enää huoli. Haluaisin kuitenkin esittää teille seuraavan lainauksen, joka mielestäni liittyy Bradin elämään:

Oppi suojelusenkeleistä ei ole mikään myytti, sillä tietyillä ihmisryhmillä tosiaankin on henkilökohtaiset enkelinsä. Juuri tästä seikasta tietoisena Jeesus taivaan valtakunnan lapsista pubuessaan sanoi: ”Katsokaakin, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä, sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä näkevät aina minun Isäni hengen läsnäolon.” [113:1.1; s. 1241:3]

Alkujaan serafit osoitettiin selkeästi eri urantialaisroduille. Mutta Mikaelin lahjoittautumisen jälkeen heitä osoitetaan tehtäviin sen mukaan, millainen on ihmisten älyllisyys, hengellisyys ja kohtalo. Älyllisyyden osalta ihmiskunta jakaantuu kolmeen luokkaan: [113:1.2; s. 1241:4]

1. Normaalin alapuolella olevan mielen omaavat eli ne, jotka eivät käytä normaalia tahdonvoimaa, ne, jotka eivät tee keskitasoisiaakaan päätöksiä. Tähän luokkaan kuuluvat Jumalan käsittämiseen kykenemättömät; heiltä puuttuu kyky Jumalouden älyperäiseen palvontaan. Urantian normaalin alapuolella olevia olentoja varten on oma serafikuuntansa: yksi komppania yhden kerubipataljoonan ohella, on osoitettu hoivaamaan heitä ja pitämään huolta siitä, että tämän sfäärin elämäntaistelussa oikeudenmukaisuus ja armo toteutuvat myös heidän kohdallaan. [113:1.3: s. 1241:5]

Jos Brad olisi elänyt kauemmin kuin vanhempansa, suojelusenkelit olisivat edelleen huolehtineet hänestä.

Kolmas kysymys ”Mitä Bradille tapahtuu, kun hän kuolee?” on tämän artikkelin pääteema. Ehkä voimme löytää siihen vastauksen tutkimalla lastenhoitoloihin ja normaalin alapuolella olevaan mieleen liittyviä asioita. Poikani Bradin takia tämä kysymys näyttää aina jossakin vaiheessa nousevan esille opintoryhmässä. Mitä enemmän siitä keskustelemme, sitä enemmän vastaus näyttää välttävän minua. Uskoin

lopulta tietäväni vastauksen tähän kysymykseen, mutta nyt uskon, että olin väärässä.

Koska Bradin mieli ei ollut normaali, tarkoittaako se, että hän oli vain eläin eikä ihminen? Koska hän ei voinut tehdä moraalista valintaa (tai ainakaan sellaista moraalista valintaa, jonka olisimme voineet todeta), oliko hän kykenemätön vastaanottamaan Suuntaajaa? Koska hän ei voinut vastaanottaa Suuntaajaa, oliko hän ihmistä vähäisempi?

Kuolevaisten luotujen eloonjääminen perustuu kokonaan siihen, että kuolevaisessa mielessä kehittyy kuolematon sielu. [36:6.5; s. 404:3]

Koska uskoin, ettei Brad ollut saanut Suuntaajaa, tunsin, ettei Brad voinut jäädä eloon. Mutta miten saatoin tietää, ettei Brad ollut koskaan tehnyt moraalista päätöstä? Brad oli ystävällinen muita kohtaan, rakasti pikkulapsia, rakasti meitä ja oli osallistuva. Ehkä Bradin ”ongelma” oli enemmän minun ajatteluni kuin Bradiin itseensä liittyvä ongelma,

Ennen kuolemaa kuolevaisen mieli on itsetajunnan osalta riippumaton suuntaajaläsnäolosta; auttajan toimikenttänä oleva mieli ei operoimaan kyetäkseen tarvitse muuta kuin kyseiseen mieleen liittyvän aineellis-energiaalisen kaavan. [112:6.7; s. 1236:5]

Brad oli siten kuolevainen ihminen riippumatta Suuntaajan läsnäolosta, ja mielenauttajahenget toimivat hänessä.

Normaalin alapuolella oleva ihminen tulisi pitää yhteiskunnan valvonnassa. Tätä lajia ei tulisi tuottaa enempää kuin tarvitaan hoitamaan teollisuuden alempia tasoja, niitä tehtäviä, jotka edellyttävät elämän tason yläpuolella olevaa älykkyyttä, — —. [68:6.11; s. 771:0]

Normaalin alapuolella oleva ihminen toimii älykkyystasolla, joka on elämän tason yläpuolella. Siksi uskon nyt, ettei Brad ollut pelkästään eläin ihmisruumiissa. Kohtelin Bradiä aina persoonana, poikanani, enkä koskaan minään ihmisen alapuolella olevana. Joskus on outoa, millaisilla taisteluilla itseämme rasi-tamme ymmärtämättömyytemme vuoksi.

Olin ymmälläni siitä, milloin aikamme tehdä ”lopullinen päätös” päättyy. Jos henkilö on kykenemätön tekemään keskitason päätöksiä, voiko hän tehdä niin tärkeän päätöksen kuin valita Jumalan tahdon täyttämisen oman tahtonsa asemesta? Täytyykö päätös tehdä ennen fyysistä kuolemaa? Onko henkilöllä, jonka mieli ei ole normaali, eloonjäämispotentiaalia? Olin sitä mieltä, ettei hänellä ole, koska hän ei saanut Ajatuksensuuntaajaa. Tämä käsitykseni perustui seuraavaan lainaukseen:

Jos ihmisen finiittinen mieli ei kykene käsittämään, kuinka sellainen suuri ja majesteettinen Jumala kuin Universalinen Isä voi astua alas infiniittisessä täydellisyydessä olevilta iäisiltä asuinsijoiltaan ollakseen lähellä yksittäistä ihmisolentoa, tämän finiittisen älyllisen olennon täytyy siinä tapauksessa perustaa vakuuttuneisuutensa jumalallises-

ta kumppanuudesta sille totuudelle, että Urantian jokaisen normaalijärkisen ja moraalisesti tietoisien kuolevaisen ähyn sisällä asuu tosiasiallinen elävän Jumalan osanen. [5:0.1; s. 62:1]

Ja seuraavaan:

Sen jälkeen kaikki tuon maailman mieleltään normaalit tahdolliset luodut tulevat saamaan Suuntaajan, beti kun he saavuttavat sellaisen iän, että he kykenevät kantamaan moraalista vastuuta, tekemään hengellisen valinnan. [52:5.6; s. 596:4]

Näitä lukiessani aloin uskoa, ettei Bradilla ollut eloonjäämispotentiaalia, koska hän oli kykenemätön tekemään muita kuin välittömiin aineellisiin tarpeisiinsa liittyviä valintoja. Hämmennykseni kasvoi sen jälkeen kun Brad oli täyttänyt kuusitoista vuotta, sillä

Mikäli lopullinen valinta on tehty, he siirtyvät milloin tahansa kuudenentoista ikävuoden jälkeen ensimmäiseen mansiomaailmaan ja aloittavat nousunsa Paratiisiin. Jotkut tekevät valintansa jo ennen tätä ikää ja siirtyvät eteenpäin ylösnousemuksen sfääreille, mutta mansiomaailmoissa tavataan vain muutamia lapsia, jotka ovat – Urantian normien mukaan laskien – alle kuusitoista-vuotiaita. [47:2.5; s.532:3]

Brad oli kuollessaan 31-vuotias, mutta hänen älykkyysikänsä oli 2–3 vuotta. Hänellä oli aikuisen ruumis ja lapsen mieli. Viittaako yllä oleva lainaus fyysiseen ikään vai älykkyysikään? Toisaalta ajattelin, että se viittasi fyysiseen ikään, koska siinä sanotaan ”Urantian normien mukaan laskien”. Toisaalta taas ajattelin, ettei se viittanut, sillä miksi aineellisen ruumiin iällä olisi merkitystä hengelliselle päätöksenteolle? Koska Brad oli 31-vuotias, näytti siltä, ettei tämä kysymys ollut enää aiheellinen, sillä hän oli yli 16-vuotias eikä ollut pystynyt tekemään valintaansa – mutta kuinka monet mieleltään normaalit yli 16-vuotiaat eivät myöskään ole tehneet tuota valintaa?

Oliko Brad lapsi, joka kelpuutettaisiin lastenhoitoon, vai oliko hän aikuinen, joka oli menettänyt mahdollisuutensa? Merkitseekö valinnan tekemättä jättäminen Jumalan hylkäämistä? Ehkä tämä kysymys voisi auttaa meitä ymmärtämään tilannetta, joka on edessä niillä rakkaillamme, jotka eivät myöskään tee valintaansa tämän elämän aikana. Saavatko he mahdollisuuden tehdä valintansa fyysisen kuoleman jälkeen? Milloin meiltä loppuu aika tehdä valintamme?

Lapset, jotka eivät ole vielä saaneet Suuntaajaa, jäävät eloon. Pikkulapsi, joka ei ole vielä kykenevä tekemään keskitasoistakaan päätöstä, jää eloon. Lopullisen Jumalaa koskevan päätöksen tekemistä ei todennäköisesti vaadita ennen ruumiin kuolemaa. Se täytyy tehdä jossakin vaiheessa, ennen kuin voimme lähteä mansiomaailmoista, mutta meille annetaan kaikki mahdollisuudet tämän valinnan tekemiseen siihen asti, kunnes lopullinen valinta – suuntaan tai toiseen – on tehty.

Persoonallisuuden ikuinen eloonjääminen riippuu koko-

naan kuolevaisen mielen tekemästä valinnasta. Sen tekemät päätökset määräävät kuolemattoman sielun eloonjäämispotentiaalin. Kun mieli uskoo Jumalaan ja sielu tuntee Jumalan, ja kun ne yhdessä hoivaavan Suuntaajan kanssa kaikki halajavat Jumalaa, silloin on eloonjääminen varmistettu. Älylliset rajoitukset, kasvatuksen hataruus, sivistyksen puute, sosiaalisen aseman mitättömyys, vieläpä inhimillisten moraalikäsitteiden alamittaisuus, jotka johtuvat opetuksellisten, sivistyksellisten ja sosiaalisten etuisuuksien valitettavasta puuttumisesta, eivät voi tehdä tyhjäksi sitä, että jumalallinen henki vaikuttaa tällaisissa epäonnissa ja inhimillisestä näkökulmasta katsottuna rajoitteisissa mutta uskovissa yksilöissä. Siitä, että Salaperäinen Opastaja on ihmisen sisimmässä, muodostuu kuolemattoman sielun alku, ja se takaa mahdollisuuden sen kasvupotentiaalille ja eloonjäämiselle. [5:5.13; s. 69:8]

Tämä kappale hämmensi minua, koska toisaalta eloonjääminen on riippuvainen päätöksenteosta mutta toisaalta älylliset rajoitukset eivät ”tee tyhjäksi” sisimmässä olevan hengen läsnäoloa.

Vaikka persoonallisuuskasvun kosmiset kehät tuleekin lopulta saavuttaa, niin siinä tapauksessa, että ajallisuuden sattumukset ja aineellisen olemassaolon hankaluudet ilman omaa syytä estävät sinua hallitsemasta näitä tasoja jo synnyinplaneetallasi, annetaan silloin, jos aikomuksesi ja halusi omaavat eloonjäämisarvoa, määräykset koeajan pidentämisestä. Sinulle myönnetään lisäaikaa, jonka kuussa voit osoittaa kelvollisuutesi. [112:5.6; s. 1233:2]

Milloin ikinä on epäilyjä sen suhteen, onko viisasta ylentää joku ihmisidentiteetti mansiomaailmoihin, universumin hallitukset päättävät asian poikkeuksesta kyseisen yksilön henkilökohtaisten etujen mukaisesti. Empimättä ne ylentävät tällaisen sielun siirtymävaiheessa olevan olennon asemaan, samalla kun ne jatkavat esille nousevan morontiaaikomuksen ja hengellisen tavoitteenasettelun tarkkailua. Jumalallinen oikeudenmukaisuus ei näin ollen jää millään muotoa toteutumatta, ja jumalallinen armeliaisuus saa taas tilaisuuden laajentaa hoivaansa. [112:5.7; s. 1233:3]

Orvontonin ja Nebadonin hallitukset eivät väitä olevansa ehdottoman täydellisiä, kun kysymys on kuolevaisien jällehenpersonoimiseen tähtäävän universaalisen suunnitelman yksityiskohtien toteutumisesta, mutta ne väittävät kyllä osoittavansa ja aktuaalisesti ne osoittavatkin kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä, ymmärtävääsyyttä ja armeliasta myötätuntoa. Meidän olisi mieluummin asetettava alttiiksi sellaiselle, että kokonainen paikallisjärjestelmä nousee kapinaan, kuin että antaudumme vaaraan riistää yhdeltäkään jostakin evolutionaarista maailmasta saapuvilta, kamppailevalta kuolevaiselta sitä iloa, jonka hän kokee seurattessaan ylösnousemuksen elämänuraa. [112:5.8; s. 1233:4]

Tämä ei tarkoita, että ihmisten olisi ensimmäisen tilaisuuden torjuttuaan määrä saada vielä toinenkin tilaisuus. Ei laisinkaan. Mutta sitä se kyllä merkitsee, että kaikkien tahdollisten luotujen on määrä kokea yksi todellinen tilai-

suus kiistattoman, tietoisien ja lopullisen valinnan tekemiseen. Universumien täysivaltaiset Tuomarit eivät riistä persoonallisuuden statusta yhdeltäkään olenolta, joka ei ole ikuista valintaa lopullisesti ja täysimääräisesti tehnyt. Ihmisen sielulle täytyy antaa ja sille annetaan täysi ja kaikin puolin riittävä tilaisuus paljastaa oikeat aikomuksensa ja todellinen tarkoituksensa. [112:5.9; s. 1233:5]

Uskon nyt, että Orvontonin ja Nebadonin hallitusten kärsivällisyyden, pitkämielisyyden, ymmärtävyyden ja armeliaan myötätunnon ansiosta Bradille myönnetään lisää aikaa ja annetaan tilaisuus valinnan tekemiseen eikä häneltä riistetä sitä iloa, jonka hän kokee seurattessaan ylösnousemuksen elämänuraa. Kykenemättömyys lopullisen Jumalaa koskevan päätöksen tekemiseen ennen fyysistä kuolemaa ei estä Bradin eloonjäämistä ja etenemistä mansiomaailmihin. Uskon nyt, ettei poikani kehitysvammaisuus estä sitä, että hänelle annetaan täysi ja kaikin puolin riittävä tilaisuus tehdä kiistaton, tietoinen ja lopullinen valinta.

Entä kykenemättömyys Ajatuksensuuntaajan vastaanottamiseen ennen fyysistä kuolemaa? Luvussa 45 kerrotaan lastenkoehoitolasta ensimmäisessä mansiomaailmassa:

Tätä Satanian lastenkoehoitola pitävät finaliittien maailmassa yllä tietyt morontiapersonallisuudet, ja tämän planeetan toinen puolisko on omistettu sanotulle lastenkasvatustyölle. Siellä vastaanotetaan ja kootaan uudelleen tietyt eloon jääneiden kuolevaisten lapset, kuten sellaiset jälkeläiset, jotka menehtyivät evolutionaarisisa maailmoissa, ennen kuin he yksilöinä saavuttivat hengellisen statuksen. Lapsen jommankumman luonnollisen vanhemman ylösnousemus takaa, että tälle maailmojen lapselle suodaan uudelleenpersonoituminen järjestelmän finaliittiplaneetalla ja että hänen sallitaan jälkeensä seuraavalla, vapaasta tahdosta tehdyllä valinnalla osoittaa, haluaako hän seurata vanhempansa valitsemaa kuolevaisylösnousemuksen tietä vaiko ei. [45:6.7; s. 516:5]

Pikkulapsia vastaanottavat Satanian koulut sijaitsevat finaliittimaailmassa, ja tämä on Jerusemin siirtymäkulttuurin sfääreistä ensimmäinen. Nämä pienokaisia vastaanottavat koulut ovat ajallisuudesta tulevien lasten kasvatukseen ja opetukseen omistettuja laitoksia. Näihin lapsiin kuuluvat myös ne, jotka ovat kuolleet avaruuden evolutionaarisisa maailmoissa, ennen kuin heille on kehittynyt universumin rekistereihin merkittävä yksilöllisyys. Jos jompikumpi tällaisen lapsen vanhemmista jää eloon tai jos he molemmat jäävät eloon, kohtalonvartija määrää oman kerubikumppaninsa sijaisekseen lapsen potentiaalisen identiteetin varjelijaksi ja uskoo kerubin vastuulle tämän kehittymättömän sielun toimittamisen morontiamailmojen koetteellisissa lastenkoehoitoloissa olevien Mansiomaailman Opettajien huostaan. [47:2.1; s. 531:5]

Vaikuttaa siltä, että kehittymättömien sielujen kasvatukseen ja koulutukseen käytetään paljon voimia heidän hengellisen eloonjäämisensä edistämiseksi.

Nämä samaiset omilleen jääneet kerubit ylläpitävät Man-

siomaailmojen Opettajien ominaisuudessa ja Melkisedekin valvonnan alaisuudessa tällaisia laajoja kasvatuspalveluja finaliittien vastuulla ja koeajalla olevien suojattien kouluttamiseksi. Nämä finaliittien suojatit, nämä ylösnousemuskuolevaisten pienokaiset, personoidaan jälkeläisten tuottamispotentiaalia lukuun ottamatta aina täsmälleen siihen fyysiseen tilaan, jossa he olivat kuoleman hetkellä. Tämä herääminen tapahtuu täsmälleen samana ajankohtana, jona lapsen vanhempi saapuu ensimmäiseen mansiomaailmaan. Ja sitten näille lapsille, sellaisina kuin he ovat, annetaan kaikki mahdollisuudet valita taivaallinen tie, aivan kuten he olisivat saaneet valita niissä maailmoissa, joissa kuolema heidän elämänkaarensa ennenaikaisesti päätti. [47:2.2; s. 531:6]

Hoitolamaailmassa koeajalla olevat luodut ryhmitellään sen mukaan, onko heillä Suuntaaja vai ei, sillä Suuntaajat saapuvat näiden aineellisten lasten sisimpään aivan kuten ajallisuuden maailmoissakin. Suuntaajan saamista edeltävässä iässä lapsia hoidetaan viiden lapsen perheissä, jolloin lasten iät vaihtelevat alle yhdestä vuodesta suunnitellun viiteen vuoteen eli ikään, jolloin Suuntaaja saapuu. [47:2.3; s. 532:1]

Myös kaikki ne kehittyvien maailmojen lapset, joilla on Ajatuksensuuntaaja, mutta jotka eivät ennen kuolemaansa olleet tehneet Paratiisin johtavaa elämänavaihetta koskevaa päätöstä, personoidaan uudelleen järjestelmän finaliittimaailmassa. Siellä he varttuvat Aineellisten Poikien ja näiden kumppanien perheissä samalla tavoin kuin pikkulapset, jotka saapuivat Suuntaajatta, mutta jotka sittemmin saavat Salaperäisen Opastajan, kunhan ovat yltäneet ikään, joka mahdollistaa moraalisen valinnan tekemisen. [47:2.4; s. 532:2]

Finaliittimaailmassa näistä lastenkoehoitolassa olevista nuorista huolehtivat serafisnojelijat, aivan kuten he hengellisessä mielessä hoivaavat evolutionaaristen planeettojen kuolevaisia, samalla kun uskolliset spornagiaolennot huolehtivat heidän fyysisistä tarpeistaan. Ja näin nämä lapset varttuivat siirtymämaailmoissa niin kauan, kunnes he tekevät lopullisen valintansa. [47:2.6; s. 532:4]

Ellei valintaa ylösnousemuselämän hyväksi ole tehty aineellisen elämän tultua tiensä päähän, tai jos nämä ajallisuuden lapset kerta kaikkiaan päättävät hylätä Havonaan johtavan tutkimusmatkan, kuolema päättää automaattisesti heidän koeaikaisen elämänavaiheensa. Näitä tapauksia ei oteta oikeuskäsittelyyn. Tällaisesta toisesta kuolemasta ei ole kuolleistaheräämistä. He yksinkertaisesti vain lakkaavat olemasta ikään kuin heitä ei olisi koskaan ollutkaan. [47:2.7; s. 532:5]

Mutta jos he valitsevat täydellisyyteen johtavan Paratiisintien, heidät valmistetaan välittömästi ensimmäiseen mansiomaailmaan tapahtuvaa siirtoa varten. Monet heistä saapuvat sinne hyvissä ajoin noustakseen Havonaan yhdessä vanhempiensa kanssa. Havonan läpikäytyään ja Jumalundet saavutettuaan nämä alkujaan kuolevaiset, pelastuneet sielut muodostavat Paratiisin vakinaisen ylösnousemuksellisten asujaimiston. Näitä lapsia, jotka ovat jääneet vaille kuolevaisten synnyinmaailmoissa saatavaa

arvokasta ja välttämätöntä evolutionaarista kokemusta, ei liitetä Lopullisuuden Saavuttajakunnan jäseniksi. [47:2.8; s. 532:6]

Jääkö normaalin alapuolella olevan mielen omaava eloon ruumiin kuollessa? Haluaisin kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:

- Normaalin alapuolella olevat ihmiset eivät ole eläimiä vaan ihmisiä, joilla on älykkyydeltään heikompi mieli, joka toimii eläimen tason yläpuolella.
- Ensimmäisessä mansiomaailmassa on hoitola, joka on omistettu lapsille, jotka eivät ole vielä tehneet valintaansa ja joiden vanhemmat jäävät eloon.
- Lapsilla, jotka eivät ole vielä saaneet Ajatuksen-suuntaajaa, on eloonjäämispotentiaalia, ja heitä pidetään turvassa planetaarisessa hoitolassa, kunnes toinen vanhemmista saapuu ja he tekevät tulevaisuuttaan koskevan päätöksen.
- Ajatuksen-suuntaajat tulevat asumaan planetaarisen hoitolan lasten sisimmässä aivan kuten tässä aineellisessa maailmassakin.
- Serafikunta, yksi komppania yhden kerubipataljoonan ohella, hoivaa Urantian normaalin alapuolella olevia lapsia varmistaakseen, että oikeudenmukaisuus ja armo toteutuvat kehitysvammaistenkin kohdalla tässä aineellisessa maailmassa.
- Mansiomaailmojen Opettajat ylläpitävät Melkisedekien valvonnan alaisuudessa laajoja kasvatustalvia finalittien koeajalla olevien suojattien kouluttamiseksi.

Finaliitit, Melkisedekit, serafit, kerubit ja eloon jäävät vanhemmat ovat kaikki mukana kehittymättömän sielun aineellisessa ja kuolemanjälkeisessä elämässä. Pikkulapsia vastaanottavissa kouluissa annetaan näille ajallisuudesta tuleville lapsille kasvatusta ja koulutusta valmistuen heitä lopullista löytöretkeä varten. Yksi serafikunta ja yksi kerubipataljoona valvovat mieleltään normaalin alapuolella olevien ihmisten maanpäällistä elämää. Näyttää siltä, että tämän epätäydellisen aineellisen maailman epätäydellisten lasten huolenpitoon käytetään paljon voimia. Niinpä heillä täytyy ilmeisesti olla potentiaalista eloonjäämisarvoa. *Urantia-kirjasta* näemme, että potentiaali on hyvin tärkeä, sillä tärkeää ei ole se, mitä olemme, vaan se, mitä meistä tulee. Aavistan, että tässä hengellisessä universumissa vain todellinen tai potentiaalinen hengellinen arvo on enkelien ja hengellisten olentojen ponnistelujen arvoista. Uskon nyt, että meille vakuutetaan, etteivät Bradin maisen elämän aineelliset vaikeudet ja fyysiset vajavuudet seuraa häntä tai vie hänet potentiaalia ikuisen hengelliseen elämään tai millään tavoin estä häntä jäämästä eloon ja saavuttamasta Jumalan läsnäoloa.

Olen nyt vakuuttunut siitä, että Brad on nukkumassa, odottamassa hänen äitinsä tai itseni saapumista herättämään hänet mansiomaailmassa, missä hän ehkä tekee ensimmäisen kerran selvän ja tietoisien tulevaisuuttaan koskevan valinnan.

Uskon, että eräs *Urantia-kirjan* suurenmoisimmista

opetuksista on se, että ”Jumalalla on mielessään suunnitelma” ja että universumi on ystävällinen ja kaikki tähtää hyvään. Vaikka Bradin kuolema oli meille tuskallista, siitä on koitunut jotain hyvääkin. Pidän puheeni poikani muistolle, koska se oli viimeinen asia, jonka voin hänen hyväkseen tehdä. Ne, jotka tuntevat minut henkilökohtaisesti, tietävät, miten vaikeaa minun on puhua ihmisten edessä. Tuon muistopuheen avulla saatoin välittää *Urantia-kirjan* opetuksia sukulaisille ja ystäville, joita en ole pystynyt muuten tavoittamaan. Siteerasin rohkeasti kirjaa, ja mainitsin sen nimen muistopuheessani. Hautaustoimiston johtaja sanoi minulle: ”Tämä oli paras muistopuhe, jonka olen tässä toimessa 15 vuoden aikana kuullut.” Ja se kaikki oli lainattu kirjasta. Pari viikkoa myöhemmin kaksi sisartani ilmestyivät opintoryhmääni. He tulivat sen vuoksi, mitä olin sanonut Bradin hautajaisissa. Bradin äiti (Deborah) on tuntenut vuosia syyllisyyttä Bradin takia, mutta *Urantia-kirjan* sanat pyyhkivät hänen mielestään syyllisyydentunteen ja pelon tavalla, jolla en ollut aikaisemmin voinut häntä auttaa. Vaimoni Shelia auttoi minua etsimään muistopuheen tekstiä ja osoitti tuntevansa kirjaa paljon paremmin kuin olin tajunnut. Työtoverit lähettivät Bradille kukkia. Kiitin heitä osanotosta lähettämällä noin 750 sähköpostiviestiä, joissa sanoin: ”Vaikka olemme surullisia menetettyämme Bradin ja kaipaamme häntä suuresti, olemme innoissamme hänen puolestaan, koska tiedämme, että kuolema ei ole muuta kuin alku loputtomalle, seikkailuntäyteiselle elämänuralle, odotuksentäyteiselle ikuiselle elämälle, ikuiselle tutkimusmatkalle.” Sain vastauksena puoli tusinaa ystävällistä viestiä, joissa kommentoitiin tätä lausetta.

Bradin hautakivessä on *Urantia-kirjasta* lainattu lause, joka kertoo Bradin haudalla käyville sukulaisille ja ystäville ajatuksistamme ja uskostamme.

Tähän tyssähti yritykseni tämän artikkelin kirjoittamiseksi. Vaikka artikkeli oli mielessäni valmis, en sydämestäni tuntenut sen olevan valmis. Jotakin tuntui olevan kateissa – joko artikkelissa tai mielessäni. Kävin tätä artikkelia läpi silloin tällöin – muokaten ja trimmaten, yrittäen päästä johtopäätökseen, jota en toistaiseksi onnistunut tavoittamaan. En voinut ymmärtää, miksi olin haluton julkaisemaan sitä, vaikka se näytti valmiilta.

Sitten Sheila eräänä päivänä näytti minulle Youtube-videon Carly-nimisestä tytöstä. Carly oli ulkonäöltään, eleiltään ja käytökseltään lähes täsmälleen Bradin kaltainen. Carlyn vanhemmat käyttivät samoja ilmauksia kuin minä ja Bradin äiti puhuessamme Bradista. Palaan hetkeksi taaksepäin osoittaakseni, mitä muita yhtäläisyyksiä meidän tilanteemme ja Carlyn tilanteen välillä oli.

Muutamia vuosia sitten sain ajatuksen tietokoneen ohjelmoimisesta siten, että jos Brad koskettaisi näppäimistöä näppäintä, se sanoisi tietyn sanan. Ajattelin, että Brad voisi oppia käyttämään sitä kommunikointiin. En kuitenkaan millään keksinyt, miten se olisi tehtävä. Sehän vaikuttaa varsin yksinkertaiselta – jos osaa tietokoneen ohjelmointia. Luulisi, että sitä varten on olemassa sovellus. Yritin sitten taivuttaa yritystä, joka huolehti Bradista 24 tuntia vuoro-

kaudessa ja 7 päivää viikossa, ostamaan puhuvan tietokoneen. Mutta ne maksoivat 30 000–40 000 dollaria, mitä minun oli vaikea uskoa. Minulla ei tietenkään ollut varaa siihen, eikä myöskään palveluntuottajalla. Valtio ei hyväksynyt sitä, koska käyttäytymispesialisti ei voinut vakuuttaa, että Brad pystyisi käyttämään sitä, puhumattakaan siitä, että hän hyötyisi siitä. Epäilen nyt, että aliarvioimme suuresti Bradin kykyjä. Toivon, että olisin kuulunut niihin vanhempiin, jotka taistelevat ja vaativat lapselleen, mitä saata-vissa on, kunnes he sen saavat. Mutta Brad oli onnellinen ja turvassa, ja se oli kaikki, mitä hänelle toivoin ottaen huomioon hänen tilanteensa. Ehkä erehdyin siinä raskaasti. Entä, jos olisin vaatinut tietokoneen ostamista itsepintaisemmin tai yrittänyt ponnekkaammin hankkia sen itse...

En ole koskaan epäillyt mitään *Urantia-kirjasta* löytämäni. Joskus jokin kohta saa minut raapimaan päätäni ja ihmettelemään, mutta sitten tapahtuu jotakin, mikä saa minut vakuuttuneeksi sen totuudesta, oli kysymys mistä tahansa asiasta. Vaikka uskoin kaiken, mitä *Urantia-kirja* sanoi tästä aiheesta, ja sisällytin sen tähän artikkeliin, en ollut koskaan täysin vakuuttunut siitä, mitä noiden Bradin iloisten silmien taakse kätkeytyi – oliko siellä todella persoonallisuus, jolla oli eloonjäämispotentiaalia. Alistuin siihen, että saisin vastauksen vasta ensimmäisessä mansiomaailmassa.

Youtube-video, joka sai minut vakuuttuneeksi *Urantia-kirjaan* sisältyvästä totuudesta ja jonka esittelen teille tässä, on osoitteessa <http://youtube.com/watch?v=34xoYwLNpww>.

Näette, että Carly oli ilmeisesti Bradin tavoin vai-

keasti vammainen. Mutta eräänä päivänä tapahtui jotain ihmeellistä. Jälleen kerran huono tilanne johti siihen, että tapahtui jotain hyvää. Annan teidän löytää tämän itsekseen, mikäli se kiinnostaa. Nähtyäni tämän videon tulin täysin vakuuttuneeksi siitä, että poikani nukkuu nyt enkelien sylissä, turvassa ja onnellisena, odottaen minun tai äitinsä saapumista herättämään hänet unestaan. Bradin eloonjääminen ja matkan jatkuminen riippuvat meidän eloonjäämisestämme, emmekä me tule pettämään häntä tai Isäämme. Olen nyt vakuuttunut siitä, etteivät Bradin fyysiset vaikeudet estä hänen ikuista eloonjäämistään. Mah-taakohan hän uneksia siitä? Tiedän, että itse uneksin.

Tämä on siis kertomus portaittain edenneestä matkastani, joka koski poikaani ja hänen ikuista tulevaisuuttaan. Häilyin vuosikausia kahden vaiheilla: toisaalta uskoin, ettei poikani jäisi eloon mutta toivoin olevani väärässä, ja toisaalta olin varma siitä, että hän on jäänyt eloon, ja odotin saavani seurata hänen tulevaa kasvuaan ja edistymistään Isämme palveluksessa. Uskottuani aiemmin, ettei Bradilla ollut potentiaalista eloonjäämisarvoa, vakuutuin nyt siitä, hänellä oli ja aloin odottaa päivää, jolloin näen hänet jälleen. Tunnettuani olevani jollakin lailla syypää hänen vammaisuuteensa ja tunnettuani pettymystä siitä, ettei hänellä olisi mahdollisuutta kokea lopullista löytöretkeä, tulin nyt tietämään, että jonakin päivänä hän pystyy ilmaisemaan itseään selkeästi hyvin toimivan mielen avulla, hänellä on uusi ja parempi morontiaruumis ja hän saa jälleen kerran nauttia poikaansa rakastavan isänsä syleilystä.

Kääntänyt Leena Kari

Urantia-kirjan käsitys totuudesta, kauneudesta ja hyvydestä

Luku 5 – RAKKAUS

RICK WARREN
Yhdysvallat

Totuus, kauneus ja hyvyys ovat elävää rakkautta. Keskiavoliolentojen komissio sanoi Jeesuksesta:

Hän paljasti hyvyyden, joka on Jumalan vertaista. Hän kohotti rakkauden – totuuden, kauneuden ja hyvyyden – jumalalliseksi ihanteeksi ja ikuiseksi todellisuudeksi [140:4.31].

Persoonallisuuden alueella kaikkein tärkeintä todellisuutta edustaa rakkaus. Sen vuoksi kaikki persoonallisuudet kaipaavat sitä. Kaikki rakkauteen kykenevät olennot tarvitsevat ja antavat sitä. Kaikki persoonallisuudet reagoivat samaansa rakkauteen samalla tavalla, ja ennemmin tai myöhemmin heissä syntyy halu välittää sitä eteenpäin. Ei ole rakkautta suurempaa kannustetta hyvyyteen eikä sitä suurempaa kokemus-

ta persoonallisten olentojen välisissä suhteissa. Kaltaisillesi ylösnousemuskuolevaisille suurin rakkauden kokemus syntyy suhteessa Isään, Rakkauden Luojaan.

Kun mestarikokeilta kysytään, mikä on heidän salainen mausteensa, he kaikki vastaavat sumeilematta leveä hymy kasvoillaan: ”RAKKAUS!” Kaikkien muusikoiden mielestä paras musiikki tulee suoraan sydäimestä. Niinpä rakkaus voi toimia mausteena mille tahansa ihmisen antimelle: aterialle, laululle, tilkkutäkille, maalaukselle, idealle jopa lasilliselle vettä. Tarvitset, suorastaan vaadit, jumalallisen rakkauden jakamista.

Rakkaus on halu tehdä hyvää toisille [56:10.21].

Isän rakkaus pyytää muttei koskaan vaadi sinua

pohtimaan, miten täytät muitten todelliset tarpeet palkkiota kuitenkaan odottamatta. Tyydyttävästi suoritettu palvelu on kuitenkin aina myös palkitsevaa. Kun osoitat todellista rakkautta, olet jo oppinut ymmärtämään, mikä on perheesi, ystäväsi ja työkaverieksi kannalta aidosti hyvää ja etenkin, mitä on hyvyys omalta ja sisimmässäsi asuvan Jumalan osasen kannalta. Rakkauden avulla löydät parhaat ja oikeat tavat keskinäiseen vuorovaikutukseen tarkkailemalla, kuuntelemalla, reagoimalla, jopa neuvomalla, aina kun tarve vaatii.

Rakkauden tulee sisältää empatiaa, myötätuntoista ymmärrystä, joka johtaa aina tarkoituksenmukaiseen palveluun. Kun haluat tietää ja täyttää toisen todelliset kaipaukset, se osoittaa sinussa rakastavaa asennetta ja kasvavaa myötätuntoisuutta. Tämä myötäeläminen osoittaa, että maailmankaikkeus on persoonallinen, ja sen keskus on rakkaus ja jumalallinen persoona. Jeesus julistaa, että Jumalan rakastavan luonteen perustukset ovat totuus, kauneus ja hyvyys.

Rakkaus on kaiken hengellisen hyvyyden esi-isä, toden ja kauniin sisin olemus [192:2.1].

Tämä kolmiosainen käsitys muodostaa tukipuut sille uudemmalle ja suuremmalle elämisen filosofialle, joka laajentaa ulottuvuutesi yhä korkeammille hengellisille tasoille. Tutkimalla periksi antamatta ja elämällä totuutta, kauneutta ja hyvyttä tulet saavuttamaan niitten absoluuttisen tason, jopa Paratiisin Isämme, jumalallisen rakkauden alkulähteen ja keskuksen.

Mikä tahansa tutkielma rakkauden suhteesta kauneuteen, hyvyyteen ja totuuteen voi helposti tuntua hämmäntävältä, koska usein eri yhteyksissä huolettomasti käytetyn rakkaus-sanan luonteeseen, merkitykseen ja sisältöön liittyy niin monia ennakkokäsityksiä. Toivon voivani välttää hämmennystä tässä tutkielmassani tarkastellessani jumalallista rakkautta, hengellistä rakkautta (agape-rakkaus länsimaisessa teologiassa) ja sitä rakkautta, joka ei vaadi mitään, mutta antaa kaiken, sekä Jumalan täydelliseen, persoonalliseen, tahrattomaan ja ajattomaan rakkauteen.

Jumala on rakkaus. Hän on sen vuoksi pakostakin hyvä [130:1.5].

Rakkauden absoluuttinen ja täydellinen, elävä muoto ei ole kukaan muu kuin universaalisen Isämme **persoona**, joka on myös rakkauden lähde, maksimi ja päämäärä. Isän rakkaus pulppuaa Paratiisista kuhunkin superuniversumiin vuoksien lailla. Samoin kuin vesi rakkauskin voi vaihtaa olomuotoaan. Eri muodoistaan huolimatta se on aina rakkautta, kun se virtaa piiriensä kautta Isältä kaltaisiisi persoonallisiin olentoihin, ja matkallaan ravitsee kaikkia ja jättää jälkeensä hengen hedelmiä. Keskeytyksettä henkirakkaus virtaa kauttasi takaisiin alkulähteilleen rikastuttuen kaikkea ja tarpeen mukaan muuntuen. Tämän universaalisen hengellisen kastelujärjestelmän on suunnitellut Jumalallinen Puutarhuri, ja hän pitää siitä myös jatkuvasti yllä. Hän on oma Isämme, persoonallisten olentojen, rakkauden, ajan ja avaruuden alkuunpanija

ja luoja.

Kun ihminen kadottaa näköpiiristään persoonallisen Jumalan rakkauden, Jumalan valtakunnasta tulee pelkästään hyvyyden valtakunta [2:5.12].

Rakkaus ilman, että sen keskiössä on Jumala, on pelkkä ihmisen keksaisu, jolla on vain vähäistä arvoa ja kestävyyttä. Perheenjäsenten, ystävien ja avioparin välinen rakkaus on todellisinta ja pitkäikäisintä silloin, kun se syntyy ja sitä ravitaan rakastavan universaalisen Isämme kautta. Jumalan rakkaus on kaikkein luottavinta, kauaskantoisinta, täysinäistä ja eniten tyydytystä tuottavaa. Se on laadultaan täydellistä ja vertaansa vailla ja määrältään mittaamatonta. Jotta se voisi virrata vapaasti, täytyy toki kaikkien rakkauden linkkien olla toimintakunnossa.

Henkilökohtainen tietosi ja kokemuksesi jumalallisesta rakkaudesta riippuu kuitenkin siitä, kuinka hyvin sitä opiskelet ja tutkit, ja sitä elät. On tärkeää, että perustat elämän filosofiasi niin hyvälle pohjalle, että Jumalan rakkaus voi juurtua sinuun ja päästä täyteen kukoistukseensa. Tämän hengellisen filosofian kolme haaraa ovat kauneus, hyvyys ja totuus. Se muodostaa sen viitekehysten, jota tarvitset pyrkiessäsi kohti Isän täydellistä rakkautta ajallisuudessa, avaruudessa ja ikuisuudessa.

Yksi rakkauden monista palkkioista on tunne siitä, että kuuluu johonkin; selittämättömän rauhan ja ilon ohella. Suuri rakastava sielu on tahdikas ja suvaitsevainen, se saa arvostusta ja kunnioitusta, harjoittaa kärsivällisyyttä, innostaa uskoa ja vaalii ystävyttä. Se työskentelee Isän sen sisimmässäsi olevan osasen kanssa, joka hengellistää ajatteluasi ja toimiasi eläväsä rakkaudessa. Rakkauden jälkeläinen on sielun tyydyttyneisyys ja sanoin kuvaamaton ymmärrys. Rakkauden ponnistukset kuvastavat elävän totuuden epäitsekästä hyvyttä, joka on aina kaunista. Äläkään yhtään ihmettele sitä, että siellä missä on rakkautta, on myös luovuutta.

Rakkaus on näkymätöntä, aineetonta ja äänetöntä. Siinä ole hajua tai makua, vaikka se on kaikkein todellisinta todellisuutta. Isän suuri rakkaus on kaikkialla kaiken aikaa. Eikä kukaan tiedä Isän hyvän, kauniin ja totuudellisen rakkauden alkuperää. Kuitenkin sekä henkilökohtainen että aikakautinen ilmoitus todistavat sen rajattomaksi ja tuhlailevaksi ja kertovat, että Jumalan rakkaus hyökyy läpi maailmankaikkeuden taukoamatta suurina, lämpiminä ja hellinä aaltoina. Rakkauden tervehdyttävät virrat yltyvät niin maallisen kuin taivaallisenkin perheesi jäseniin, aivan kuin sielusikin täytyy siitä äärimmilleen. Kaikissa eri muodoissaan Jumalan rakkaus ilmenee aina kauniina. Se voi olla traagista voitonriemuista, se on silti aina kaunista ja täynnään hengellisiä arvoja.

Kaikki kauneus, joka ansaitsee tulla niin kutsutuksi, paljastaa aina jonkin puolen jumalallisen rakkauden sydäimestä. Kuitenkaan kukaan ei tiedä, missä, milloin ja miten Jumala loi rakkauden ja määräsi sen universumiasenteeksi ja perhekäsityksen koetinkiveksi. Eikä kukaan tiedä, miten Jumala loi kyvyn tuntea, ymmärtää ja jakaa rakkautta. Yksi kaikkein hienoim-

mista Jumalan lahjoista on kyky luoda kauneutta. Siellä missä rakkaus ja luovuus sekoittuvat, versoo aina hyviä hedelmiä. Jeesus sanoi:

– – jotka ovat syntyneet hengestä, alkavat välittömästi tuottaa hengen hedelmiä siten, että he rakastavasti palvelevat kanssaluotujaan. Ja hengestä syntyneiden ja Jumalaa tuntevien kuolevaisten elämässä esille tulevat jumalallisen

hengen hedelmät ovat rakastava palveleminen, epäitsekäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpittömän rehellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, epäilemätön luottamus, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha [193:2.2].

Kääntänyt Risto Mäntynen

”Kaikki alkaa antamisesta...”

Lou Nicksic
Yhdysvallat

Alä koskaan hukkaa tilaisuutta antaa jotakin omintasi. Sillä antamisesta syntyy sisäinen ilo. Ja se, että huomaat jonkun arvostavan lahjaasi, on todella muistamisen arvoinen aarre.

Sitten, kun tiedät lahjasi tuoneen jollekulle iloa, sydämesi täytyy onnesta ja hengellisen läsnäolosi hohde alkaa näkyä paremmin.

Jokaisen hyvää tahtoa ilmentävän lahjasi myötä valosi muuttuu vähän kirkkaammaksi, se antaa RAKKAU-
DEN tunkeutua epäilyksen verhojen läpi ja auttaa

valaisemaan vaikeaa polkuasi eteenpäin.

Sitten kun etusijan on saanut RAKKAUS, Isällämme on tilaisuus paremmin syleillä sieluasi ja viedä juuri sinun henkesi yhä lähemmäksi hänen läsnäoloaan.

Älä siis koskaan hukkaa tilaisuutta uhrata omintasi. Sillä **”Kaikki alkaa antamisesta...”**

Kääntänyt Jouni Nurmi

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa myös Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistaakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomenoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA

© 2012 Kansainvälinen Urantia-yhdistys